പ്രസന്നകേരളം

ആർ. സുഗതൻ

കാഷ്മീർ ചോദിക്കുന്നു

കാഷ്മീർ പ്രകൃതിസുന്ദരമാണ്. പ്രഖ്യാതമായ ചരിത്ര പാരമ്പര്യവും ഇതിനില്ലാതില്ല. ആണ്ടുതോറും അനേകായിരം യാത്രക്കാരായ സന്ദർശകരെ ആകർഷിക്കത്തക്കവിധം സസ്യശ്യാമളകോമളമാണത്രേ കാഷ്മീർ. മററിടങ്ങളിൽ കാണാൻ കഴിയാത്തതായ പക്ഷിമൃഗാദികളും ഇവിടെ ഉണ്ട്.

എന്നാൽ ഈയിടെ ഈ രാജ്യം മറെറാരു നിലയിലും പ്രസിദ്ധി നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ഇന്നത്തെ കാഷ്മീർ, ജനാധിപത്യത്തിന്റെ കുരുതിക്കളമായിരിക്കുന്നു. സ്വാതന്ത്ര്യപ്പോരാളികളുടെ ചുടുരക്തംകൊണ്ട് വരച്ച ഭീകര സൌന്ദര്യമാണ് ഇപ്പോൾ ഇതിനുള്ളത്.

"ഷോഗ്രാമവനം" എന്നാണ് അവിടുത്തെ മഹാരാജാവിന്റെ മാളികയുടെ പേർ. അവിടെ നിന്നും ഇറക്കിവിടുന്ന ദുർഭരണത്തിൽ നിന്നു മോചനം കിട്ടാനുള്ള സമരമാണ് ഇന്ന് ജനങ്ങൾ ഒന്നുചേർന്നു നടത്തുന്നത്. ഇതിന്റെ നേതാവ് ഷേക്ക് അബ്ദുള്ളയാണ്. ഈ സമരത്തിലെ നേതാക്കന്മാരെ അറസ്റ്റു ചെയ്തു. ജനങ്ങളെ വെടിവച്ചു. ഒരുതവണയല്ല; രണ്ടു തവണയുമല്ല; മുപ്പതു നാൽപ്പതു തവണ. എന്നിട്ടും ജനങ്ങൾ പിന്മാറുന്നില്ല. പട്ടാളക്കാർക്ക് ഈ കൂട്ടക്കൊല നടത്താൻ കഴികയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ പിന്മാറി. ഭരണാധികാരികൾ അവരെയും ശിക്ഷിച്ചു. രാജാവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന്ത്രിയും മർദ്ദനമുറകൾ മുറയ്ക്കു നടത്തുന്നു. ഭരണം മരണനാടകം നടത്തിവരുന്നു. തീയ്യും തീകായാൻ തോന്നി. എന്ന് തണുപ്പിന്റെ കാഠിന്യം വർണ്ണിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ചെറുശ്ശേരി നമ്പൂരി കൃഷ്ണഗാഥയിൽ വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ—കൊല്ലാനും ചാവാനുംഉള്ള വേല ഏറെറടുത്ത പട്ടാളക്കാർക്കുപോലും ആ വേലയിൽ വെറുപ്പു തോന്നി. അത്രയേറെ കൊന്നൊടുക്കി അവർ മരവിച്ചു. എന്നിട്ടും ഭരണാധികാരി പിന്മാറുന്നില്ല. വഴിയേ നടക്കുന്നവരെ ബയണററു കാണിച്ച് പേടിപ്പിക്കുന്നു. തലപ്പാവ് അഴിപ്പിച്ചു മുട്ടിട്ടു റോഡിൽക്കൂടി നിരങ്ങിക്കുന്നു. എന്നിട്ട് "മഹാരാജകിജെ" എന്നു വിളിക്കാൻ തോക്കുചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു പറയുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രേമികളുടെ നേരെ ക്രൂരനായ എഡ്വേർഡ് തൃതീയൻ ചെയ്തതും ഇതു തന്നെ ആയിരുന്നു.

ദിവസംതോറും ജനങ്ങളുടെ ശവവും ചോരയും കൊണ്ട് കാഷ്മീരം നിറയുന്നു. മഹാരാജാവിന്റെ തോട്ടത്തിലെ അരമനയുടെ അടുത്തുള്ള പൊയ്കയിൽ വെള്ളത്തിൽ താഴ്ന്നു ചെന്ന ജനങ്ങൾ—"ക്വിററ് കാഷ്മീർ" — "ഇൻക്വിലാബ് സിന്ദാബാദ്" എന്നു വിളിച്ചുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു തിരിച്ച് അടുത്തു. അവരേയും പട്ടാളക്കാർ വെടിവെച്ചു. തടാകജലം ചോരമയമായി. ജനങ്ങളെ കൊന്നൊടുക്കിക്കൊണ്ട് ബ്രിട്ടീഷ് പട്ടാളത്തിന്റെ സഹായത്തോടു കൂടി ചെങ്കോലും കിരീടവും രക്ഷിക്കാമെന്നാണ് കാഷ്മീരധിപന്റെ ഉന്നം.

ജനങ്ങളുടെ കശാപ്പുശാലയായ കാഷ്മീറിലെ നേരായ വിവരങ്ങൾ പുറത്തു വിടുന്നില്ല. യുണൈറെഡ് പ്രസ്സ്, ഹിന്ദു, ഹിന്ദുസ്ഥാൻടൈംസ്, അമൃതബസാർ പത്രിക, സ്റ്റേററ്സ്മാൻ എന്നീ പത്രങ്ങളുടെ പ്രതിനിധി കാഷ്മീർ പ്രധാന മന്ത്രിയായ മി. രാമചന്ദ്രകാക്കിന്റെ മരുമകനാണ്. അമ്മായിഅച്ഛന് ദോഷകരമായ വർത്തമാനങ്ങൾ ഒന്നും അയാൾ എഴുതുകയില്ല. അത്രയും നേരും വിവേകവും അലിഞ്ഞുചേർന്ന സന്തതിയാണ് അദ്ദേഹം. അസ്സോഷ്യേററഡ് പ്രസ്സിന്റെ പ്രതിനിധിയും മി. റെഡ്ഡിയാണ്. ഇയാൾ മുഴുത്ത 'പിന്തിരിപ്പനാണ്'. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ ചെരുപ്പിലെ പൊടി നക്കുന്നതിൽ ഏററവും വിദഗ്ദ്ധനുമാണ്. "ജനങ്ങൾ ലഹള ഉണ്ടാക്കി. ലഹള അമർത്താൻ വെടിവച്ചു. ഒരാൾ മരിച്ചു. രണ്ടുപേർക്ക് പരുക്കുപററി" എന്നെല്ലാമാണ് വർത്തമാനം പുറത്തുവരുന്നത്.

ശ്രീ: ജവഹരിലാലും, മററു ചില പത്രപ്രതിനിധികളും ആണ് കുറെയെങ്കിലും കാഷ്മീർ സംഭവങ്ങളുടെ തനിനിറം പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നത്. പ്രസംഗനിരോധം, പൌരസ്വാതന്ത്ര്യനിരോധം, കൂട്ടക്കൊല ഇതെല്ലാം കൊണ്ട് കാഷ്മീർ ജനങ്ങൾ പൊറുതികെട്ടു. അവരുടെ രോഷാഗ്നി ആളിക്കാനാണ് ഇവിടുത്തെ മന്ത്രിയും കൂട്ടരും "കൃത്യബോധ"ത്തോടെ ശ്രമിക്കുന്നത്.

അതുകൊണ്ടെന്തുവന്നു? "ഒരു നിമിഷം ജീവിച്ചാലുംമതി. രാജാവിനെതിരായി പറയണം; പ്രവർത്തിക്കണം;" എന്ന മനോഭാവത്തിലേയ്ക്ക് കാഷ്മീർ ജനങ്ങൾ എത്തുകയാണ്. "ക്വിററ് കാഷ്മീർ" മുദ്രാവാക്യം വിളിക്കരുത്. എന്ന് ജവഹരിലാൽ പറഞ്ഞിട്ടും ആളുകൾ ആ വിളിയെ ആവർത്തിക്കുന്നത് ഇതിനു തെളിവാണ്.

സ്വാർത്ഥരായ പല നാട്ടുരാജ്യമന്ത്രിമാരുടെയും ദുശ്ശാഠ്യത്തിന്റെ ഫലമായി ജനങ്ങൾ രാജവാഴ്ചയ്ക്ക് എതിരാകാറുണ്ട്. അങ്ങനെ ചരിത്രവുമുണ്ട്. രാമചന്ദ്രകാക്കിന്റെ പണിയുമിതുതന്നെയാണ്.

രാജവാഴ്ച ഉണ്ടായ കാലം മുതൽ രാജാവിനെതിരായുള്ള ചിന്താഗതിയും ഉള്ളതാകുന്നുവെങ്കിലും അതിന് തീയും എണ്ണയും കൊടുക്കുന്നത് കാക്കിനെപ്പോലെയുള്ള മന്ത്രിസത്തമന്മാരാണ്.

ക്യാബിനററു മിഷ്യന്റെ പുതിയ ഭരണഘടനയിൽ രാജസ്ഥാനികൾക്കു വളരെ സൌജന്യങ്ങളും സൌകര്യങ്ങളും അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജനരക്ഷയ്ക്കല്ല; ബ്രിട്ടീഷ്കാരെ രക്ഷിക്കാൻ മാത്രം, ജനദ്രോഹത്തിനുള്ള പദ്ധതികൾ യഥേഷ്ടം നടപ്പിലാക്കാൻ എന്നർത്ഥം.

ഇൻഡ്യയിലെ മൂന്നിലൊന്നുസ്ഥലം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളാണ്. ഇവയിലെ ജനസംഖ്യ ഏകദേശം ഇൻഡ്യയിലെ ആകെ ജനസംഖ്യയുടെ നാലിലൊന്നാണ്. ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായി നടന്നു വരുന്ന ദേശീയ പ്രക്ഷോഭത്തിനു നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ സുപ്രധാനമായ പങ്കു വഹിക്കുന്നുണ്ട്. പട്ടാളത്തെ ഇവിടെ നില നിർത്തി ജനങ്ങളെ കൊള്ളയിടാനുള്ള ഉറവക്കുഴലുകളായിട്ടാണ് ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യം നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ സംഘടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

ബ്രിട്ടന് ഇൻഡ്യയിൽ കാലുറപ്പിച്ചു നിൽക്കാനുള്ള നെടുംകോട്ടകളാണ് നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾ. പ്രജാപ്രഭുത്വപരമായ എല്ലാ പരിപാടികളുടേയും നേരെ ഇവയുടെ എതിർപ്പ് ഏറിവരും. ബ്രിട്ടന്റെ പട്ടാളം പോകുന്നതുവരെ. അവരെ പോററുന്ന ജന്മിയും, മുതലാളിയും, ജനങ്ങളുടേതു ആകുന്നതു വരെ. അല്ലെങ്കിൽ ജന്മി മുതലാളി വ്യവസ്ഥകൾ ജനങ്ങൾ തകർത്തു തള്ളുന്നതു വരെ.

ജനങ്ങളുടെ ജയിലിൽ കാഷ്മീർ ഭരണക്കാരെപ്പോലെയുള്ളവരെ വളഞ്ഞു നിർത്താൻ കഴിയുന്ന ത്രികക്ഷികളുടെ ഐക്യം ഉണ്ടാകും വരെ— "ഞാൻ മന്ത്രി" മാരെല്ലാം ഈ തരം വേട്ടകൾ നടത്തും—ഭോഷ്ക്കു പറയും.

നരവേട്ട, സ്ത്രീവേട്ട, ശിശുവേട്ട, ഇതെല്ലാം കാക്കിനെപ്പോലുള്ളവരുടെ ധൈര്യത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളാണ്.

ഗ്രാമീണ കർഷകന്റെ മ

(ശേഷം 12.ാംപേജിൽ)

വിഷയവിവരം

1 കാശ്മീർ ചോദിക്കുന്നു– സുഗതൻ.
2 ആററംബോംബു മഹാമഹം– ഗോപി.
3 ശവകുടീരം-ചെറുകഥ– എം. പ്രഭ.
3 അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം -ഗ്രന്ഥവിഹാരം– എസ്. ഗുപ്തൻനായർ.
4 ഗാന്ധിജിയുടെ അമേരിക്കൻ പതിപ്പ്–സുരേന്ദ്രൻ.
6 രജനി പാമിദത്ത്– രമേശ്ചന്ദ്ര
7 രാജകീയ റിസർവ്വ്– എച്ച്. ജി. വെത്സ്,
8 നാണയവ്യവസ്ഥ- കെ. ദാമോദരൻ.
9 നോവൽ പംക്തി.
10 തൊഴിലാളി.

പ്രസന്നകേരളം
ദേശീയവാരിക.
പുസ്തകം 18 ലക്കം 12
21—7—46.
വില രണ്ടണ

ഗോപി

ആററംബോംബുമഹാമഹം

(വിനോദലേഖനം)

അമേരിക്കയുടെ കൈവശത്തിലുള്ള ബിക്കിനി അറോളിൽ വച്ച് എഴപതുലക്ഷം ഡോളർ ചിലവാക്കി ഒരു മഹാമഹം നടത്തുന്നു എന്നുള്ള വാർത്ത കുറെകാലമായി പത്രവായനക്കാർ കേട്ടുതുടങ്ങിയിട്ട്. മുമ്പൊക്കെയാണെങ്കിൽ മഹാമഹം വേണ്ട, ചെറിയ മഹാമായാലും മതി, വരുവിൻ, കാണുവിൻ, രസിപ്പിൻ, എന്നു കപ്പൽ കമ്പനിക്കാരും, റെയിൽവെ കമ്പനിക്കാരും വലിയ നെടുനെടുങ്കൻപരസ്യങ്ങൾ ഇട്ടു ആളുകളെ ക്ഷണിച്ചുതുടങ്ങും. ഇപ്പോൾ വരരുതോ. കാണരുതോ. കപ്പലിലും തീവണ്ടിയിലും സ്ഥലമില്ലേ! എന്നുള്ള മുറവിളിയാണ്. ബിക്കിനിയിൽ ഒരു ആററംബോംബ് പരീക്ഷണാർത്ഥം ഇടുന്നു, അതു ഭയങ്കരമായിരിക്കും. ഇതുകേട്ട് അവനവനിരിക്കുന്ന കസേരയുടെ കൈയിൽ മുറുകെ പിടിച്ച്, (കസേരയിലല്ല ഇരിക്കുന്നതെങ്കിൽ സൗകര്യം പോലെ കിട്ടുന്ന സ്ഥലത്തു പിടിച്ച്) പേടിപ്പിൻ, വിറയ്ക്കിൻ പരിഭ്രമിക്കിൻ എന്നാണ് ഈ പരസ്യത്തിൻെറ ഒക്കെ അർത്ഥം.

ബിക്കിനിയിൽ വരുന്നതിനു മുമ്പ് മൂന്നു പ്രാവശ്യം ഈ മഹാമഹം ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. "ആദ്യത്തെ എക ഒരു" എന്ന ബഹുമതി കിട്ടിയതു അരിസോണാ മരുഭൂമിയിൽ വെച്ചുണ്ടായ ആററം പിളപ്പുത്സവത്തിനാണ്. അന്ന് അത് ഇരുചെവിയറിയാതെ പററിക്കുകയാണ ചെയ്തത്. എന്നിട്ടും ആറു മൈൽ ദൂരെ നിന്ന ഒരാൾ പൊട്ടലിൻെറ ശക്തിമൂലം താഴെ വീണു സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിക്കുകയും, അൻപതു മൈൽ ദൂരെ നിന്നു നോക്കിയ ആളിൻെറ കണ്ണു പിന്നെയൊരു മഹവും കാണാൻ വയ്യാത്തവിധം പൊട്ടിപ്പോകുകയും ചെയ്തു. രണ്ടാമത്തതു ജപ്പാൻകാർക്ക് കാണാൻ വേണ്ടി ഹിരോഷിമാ എന്ന നഗരത്തിൽ വെച്ചു നടത്തി. ജപ്പാൻകാരുടെ നിർബന്ധംമൂലം മൂന്നാമത്തതും അവരുടെയിടയിൽ നാഗസാക്കിയിൽ വെച്ചു നടത്തി. ആദ്യത്തേത്, അറിഞ്ഞില്ല. രണ്ടും മൂന്നും ജപ്പാൻകാരെ കാണിക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുകയും ചെയ്തു. ഇനിയതെങ്കിലും ഞങ്ങളെയൊന്നു കാണിക്കണം. എന്നു അമേരിക്കക്കാർക്ക് ഒരാഗ്രഹം ഉണ്ടായെങ്കിൽ അതു അത്ഭുതമല്ലല്ലോ. മഹാവിഷ്ണുവിൻെറ മോഹിനി രൂപം കാണാൻ പരമശിവനു ഇത്രമാത്രം ആഗ്രഹം ഉണ്ടായിക്കാണുകയില്ല. ഇത്രമാത്രം പണം ചിലവുചെയ്ത് ഇത്രയധികം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ തല പുകച്ച് സമ്പാദിച്ചതും ലോകോത്തരമെന്നും അത്ഭുതങ്ങളും കാണാനാഗ്രഹിക്കുന്ന അത്ഭുതമെന്നും വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതും ആയ ആററം ബോംബിൻെറ പരാക്രമങ്ങൾ അതിൻെറ ഉടമസ്ഥക്ക് മാത്രം കാണാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നു പറയുന്നതു വലിയ കുറച്ചിലല്ലേ? കൂടാതെ ഇതെ വരെ ഈ ബോംബു മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലാണ് അതിൻെറ നടനം നിർവഹിച്ചതു്. ഇനി അതു കപ്പലുകളിലാകട്ടെ എന്നും അവർക്ക് തോന്നി.

ബിക്കിനിദ്വീപിൻെറ ചുററും പഴയതും മോട്ടോർ ബോട്ടയിൽ "കണ്ടം" ചെയ്തതുമായ പല മാതിരി കപ്പലുകൾ കൊണ്ടുചെന്നു നിരത്തി. ആ ദ്വീപിലുണ്ടായിരുന്ന അപരിഷ്കൃതജനങ്ങളെ ദൂരെ എവിടെയോ കൊണ്ടുപോയി താമസിപ്പിച്ച ശേഷം പല മാതിരി മൃഗങ്ങളെയും ജന്തുക്കളെയും (ഇവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം എന്താണാവോ?) അതിനു പകരം അവിടെ കൊണ്ടുപോയി വിട്ടു. പണ്ട് പ്രളയം വരുന്നു എന്നറിഞ്ഞ് നോഹ എന്ന മൂപ്പിന്ന് സകല ജീവികളിലും നിന്ന് ഒരാണിനെയും പെണ്ണിനെയും സാമ്പിളായി ശേഖരിച്ച് കപ്പലിലാക്കിയതു പോലെ ഈ നവീന നോഹകൾ അനേകതരം ജന്തുക്കളെ പിടിച്ചു കപ്പലുകളിൽ കയററി വിട്ടു. പണ്ട അവയെ രക്ഷിക്കാനായിരുന്നു കപ്പലിൽ കയററിയത്, ഇപ്പോൾ നശിപ്പിക്കാനാണ് എന്നു ഒരു ചെറിയ വ്യത്യാസമേയുള്ളു. ഇതാണ് ചരിത്രം ക്ഷീരബലപോലെ ആവർത്തിക്കുന്നു എന്നു മഹാന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.

ദ്വീപിലുള്ള വൃക്ഷങ്ങളിൽ കായ്കൾക്കു പകരം പലയന്ത്രവിശേഷങ്ങൾ കെട്ടിത്തൂക്കി, മണ്ണിൽ പെരുച്ചാഴിക്കും മാക്രിയ്ക്കും പകരം അനേകം യന്ത്രങ്ങൾ ചെറിയ പൊത്തുകളിലായി ഇരുപ്പു പിടിച്ചു. ബിക്കിനിയുടെ ഉദ്ദേശം പത്തു മയിലകലെയായി കപ്പലുകൾ കൊണ്ടൊരു വ്യൂഹം ചമയ്ക്കപ്പെട്ടു. അവയിൽ നാലായിരം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ദൂരദർശിനിയും, ദൂരശ്രവിണിയും ദൂരസ്പർശിനിയും, ദൂരരുചിനിയും എല്ലാമായി സ്ഥലംപിടിച്ചു. ദ്വീപിൽ വെച്ചിരുന്ന യന്ത്രങ്ങളും ഇവരുടെ കയ്യിലുള്ള ഉപകരണങ്ങളും മററും കൊണ്ട് ആററം പിളർപ്പിൻെറ പരാക്രമമറിയാൻ അവർകാത്തിരുന്നു. എന്നാൽ കരയ്ക്കുതന്നെ ഇരുന്ന്, അല്ലെങ്കിൽ കരയ്ക്കടുത്തുകിടന്ന കപ്പലുകളിലിരുന്നു ഈ മഹോൽസവം കാണാൻ ചിലർകൊതിച്ചു. ബോംബെക്കാരൻ ഒരു യുവാവ് ആ ബഹുമാന്യപദവി തനിക്കു നൽകണമെന്നു യാചിച്ചു. ആടിനേയും, പട്ടിയേയും മുയലിനേയും എലിയെയും അവിടെ പ്രവേശിപ്പിക്കാം. ഒരു മനുഷ്യനായ തന്നെ എന്തുകൊണ്ടു അവിടെ വിട്ടുകൂടാ എന്നയാൾ ഇന്ത്യാക്കാരൻെറ സ്വാതന്ത്ര്യമായ അവകാശതാബോധത്തോടുകൂടി ന്യായവാദം ചെയ്തു. അവർ സമ്മതിച്ചില്ല. നോക്കണെ! തന്നത്താൻ ആററംബോംബാശ്വമേധത്തിലെ—

പത്രാധിപർ: ഏതുമേധത്തിലെ?

ഗോപി: ആററംബോംബു പൊട്ടിക്കലായ അശ്വമേധത്തിലെ. ഒരു പുരോഗമനപരമായ അന്വയമാണ്, ഈ സംസ്കൃതത്തിലെ അന്വയനിയ

അട്ടത്തലക്കത്തിൽ

വിനോദലേഖനം

ക്രുവന്നപാമ്പ്.

ഗോപി

മങ്ങളൊക്കെ ലംഘിച്ചെങ്കിലെ രക്ഷയുള്ളു—

പത്രാ: നടക്കട്ടെ; തുടർന്നു കൊള്ളണം, — — അശ്വമായിക്കൊള്ളാമെന്ന് ഏററാൽകൂടി ഒരു കറുത്തതൊലിക്കാരന് ആ അവാദം കൊടുക്കുകയില്ല പോലും!

ബോംബിടാൻ സന്നദ്ധരായ വലിയ പറക്കുംകോട്ട—പെരുംകോട്ട Super Fortress—ക്ക് "ദൈവ്ൻെറ സ്വപ്നം" എന്നു പേരിട്ടു. ഈ ഒരുക്കങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണഭൂതയായ ബോംബിനും ഒരു പേരുകൊടുത്തു "ഗിൽഡാ."

ബോംബിടാൻപോകുന്നുവെന്നും, അതു വെള്ളത്തിൽ വീണേക്കുമെന്നുംകേട്ട ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ വെകിളിയെടുത്തു കയറുപൊട്ടിക്കാൻതുടങ്ങുന്ന പശുക്കളെപ്പോലെ പരിഭ്രമിച്ചുവശായി, ബോംബുവെള്ളത്തിലിട്ടാൽ കടൽകയറി ഭൂമി മുഴുവനും മൂടിപ്പോകുമെന്നും, കായിൽവീണാൽതന്നെ കാലിൽ പടക്കമേറുകൊണ്ട ആനയെപ്പോലെ ഭൂമി പുറകോട്ടു ചാഞ്ഞ് ഇരുന്നുപോകുമെന്നും, ആ തക്കത്തിനു കടൽചാടി മുകളിൽകയറിക്കളയുമെന്നും കണക്കും തത്വവും പറഞ്ഞ് അവർ സ്ഥാപിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. പ്രസിഡൻറ് ട്രൂമാൻമുതൽ മിസ്സസ് റൂസ്‌വെൽട്ടുവരെ രാഷ്ട്രീയ പ്രാധാന്യമുള്ളവരെക്കെല്ലാം പരിഭ്രാന്തരായ അങ്കം, അരുതേ! ബോംബിടരുതേ! എന്ന് കമ്പിയും എഴുത്തും അയച്ചു. ബോംബിടരുതെന്ന് ഒരു നിരോധനാജ്ഞ കൊടുക്കണമെന്നു കാണിച്ചു ഒരു വിദ്വാൻ ഒരു കേസ് ഫയലാക്കി എന്നുവേണ്ട, അങ്ങനെയൊരു ബഹളം.

ബോംബിടാൻപോകുന്ന വിമാനത്തിലെ ജോലിക്കാരുടെപുറകെ പത്രപ്രതിനിധികൾ പാശ്ചാത്യ റിപ്പോർട്ടാന്മാരുടെ സ്വഭാവയുള്ള കിണ്ണാണവുമായി പാഞ്ഞെത്തി. അവർക്കോരോരുത്തർക്കും എത്ര വയസ്സായി. കല്യാണം കഴിച്ചിട്ടുണ്ടോ ഉണ്ടെങ്കിൽകുട്ടികളുണ്ടോ, ഇല്ലെങ്കിൽ അതിൻെറ കാരണം അവർ വലിക്കുന്ന സിഗററിൻെറ പേര്, അവർ വിമാനത്തിൽ കയറുമ്പോൾ എന്തു സാധനമാണ് രക്ഷയായി ധരിക്കുന്നത്. എന്നെല്ലാം നൂറായിരം ചോദ്യവുമായി റിപ്പോർട്ടന്മാർ അവരെ വളഞ്ഞു. ആ വിമാനത്തിലെ പൈലട്ടായ വുഡ് റോസ്വാൻ കട്ട് പറഞ്ഞു. ഞങ്ങൾക്കാർക്കും യാതൊരു അന്ധവിശ്വാസങ്ങളുമില്ല എന്നാലും കഴിഞ്ഞപത്തുകൊല്ലമായിഞാൻ പഴകികീറിപ്പറിഞ്ഞൊരു മുഷിഞ്ഞ തൂവൽ കൊണ്ടുനടക്കാറുണ്ട്പത്തുകൊല്ലമായി അതുനനച്ചിട്ട്.ഞാൻവിമാനത്തിൽകയറിട്ടുള്ളപ്പോഴൊക്കെ അതു കൂടെ കൊണ്ടുപോയിട്ടുമുണ്ട്. നാവിഗേററായബിൻ ആഡംസ് എപ്പോഴും ഒരു ഇൻഡ്യൻ വെള്ളിരൂപാകൂടെ കൊണ്ടുപോകും വിമാനത്തിലെ എഞ്ചിനീയറായ ക്യാപ്ററൻ ഗ്ലെൻ അയാളുടെ ഭാര്യയുടെ ഫോട്ടോയും അനന്തിരവൻ ശിശുവായിരുന്നപ്പോഴത്തെ ചെരിപ്പുകളും പണ്ടെങ്ങാണ്ടോ കിട്ടിയ ഒരു തേഞ്ഞ പെനി നാണയവും വിട്ടുപിരിയാറില്ല. കമ്പിയില്ലാക്കമ്പിക്കാരൻ ചെഞ്ചോർ ഒരു കൊന്തയും കൊണ്ടുമാത്രമേ സഞ്ചരിക്കാറുള്ളു. ഇതെല്ലാം നെഞ്ചിൽ ചേർത്തുവച്ചുകൊണ്ടു ആ വൈമാനികന്മാർ "ഗിൽഡാ"യേയുംകൊണ്ടു ബിക്കിനിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. 200 മൈൽ നീളമുള്ള ക്വാജലീൻ ദ്വീപിൽനിന്ന് ആ വിശിഷ്ടസാധനം അവർതാങ്ങിയെടുത്തു ബിക്കിനിയിൽ കൊണ്ടുപോയി നിക്ഷേപിച്ചു.

സകല കണ്ണുകളും ചെവികളും ശ്രദ്ധാലുക്കളായി. ഹൃദയങ്ങൾ പിടച്ചു. ഭയങ്കരമായ തീയും പുകയും പൊട്ടലും ഇരപ്പും കേട്ടു. റേഡിയോ മുഖേന നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്ന അനേകം വിമാനങ്ങൾ ഉഷ്ണമാപിനി, വായുമാപിനി, സമ്മർദ്ദമാപിനി, റേഡിയശക്തി മാപിനി എന്നുവേണ്ട ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം ശക്തികളുണ്ടോ അതിനൊടൊക്കെ ചേർന്ന മാപിനികളുമായി കപ്പലുകളിൽനിന്നും അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. രാവണൻപോലെ അതാതുകപ്പലുകളി

(ശേഷം 11-ാംപേജിൽ)

എം. പ്രഭ

ശാപകുടീരം

(ചെറുകഥ)

അതു് ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമായിരുന്നു.

എന്നാലും......,....എന്നാലും?

.......എന്നാലും!

ഞാൻ അന്നു ഏകനായിരുന്നു. എന്റെ സ്നേഹിതന്മാരുമായിരുന്നു സല്ലപിക്കാറുണ്ടായിരുന്ന ആ സ്ഥാനത്തു ഞാൻ ഏകനായിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നാണെനിക്കു തോന്നുന്നതു്. കാഴ്ചബംഗ്ലാവു് തോട്ടത്തിന്റെ നടുക്കുകൂടി വളഞ്ഞോടുന്ന വീഥിയുടെ ഏതാണ്ടു മദ്ധ്യഭാഗത്തായി വാഹനങ്ങൾ നിറുത്തുവാനുപയോഗിക്കുന്നസ്ഥാനത്തിനുചുററും പരിഘത്തിന്റെ ആകൃതിയിൽ വളച്ചുനിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്ന ആ ചെറുമതിലിന്റെ പുറത്തിരുന്നു, ദൂരെ ബാൻഡ്സ്റ്റൻഡിൽ വച്ചു ഘടിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉച്ചഭാഷിണിയിൽകൂടി ബഹിർഗമിച്ചു, സായാഹ്നമാരുതന്റെ തിരകളിൽകൂടി നീന്തിയെത്തുന്ന സംഗീത നിർഝരിയുടെ ഹൃദയസ്പന്ദനത്തിനൊത്തു താളം ചവിട്ടുന്ന ആത്മാവു് പടിഞ്ഞാറു ആകാശത്തിൽ ഒരു ഒററ നക്ഷത്രം, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ സീമാതീതമായ ജ്യോതിസ്സിന്റെ പരമ രഹസ്യത്തോടു പ്രേമപ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നു.

അതാ, ആ നക്ഷത്രത്തിനു് ഒരു കൂട്ടുകാരിയുമുണ്ടോ. അവർ രണ്ടുപേരും കൈകോർത്തുപിടിച്ചുകൊണ്ടു ഭൂമിയിലേക്കു ഇറങ്ങിവരികയാണു്: മേഘങ്ങൾ രചിച്ചുകൊടുത്ത ഗോവണിപ്പടിയിൽകൂടി. ഹാ! അവരുടെ പാദപല്ലവങ്ങളിൽ അണിഞ്ഞിരിക്കുന്ന പാദസരങ്ങളുടെ കിലുക്കത്തിനു് ഇക്കിളിയാക്കപ്പെട്ട ഒരു യുവതിയുടെ പൊട്ടിച്ചിരിയോടു സാദൃശ്യമുണ്ടു്.

അല്ല: അവർ എന്റെനേർക്കുതന്നെ വരുകയാണല്ലോ. എന്താണാവോ അതിനു ബന്ധം? ഞാൻ എന്താണു് ചെയ്യേണ്ടതു്. എങ്ങനെയാണവർക്കു് സ്വാഗതംപറയേണ്ടതു്. എങ്ങനെയാണു ചിരിക്കുക, എന്താണുനൽകുക?

ഉവ്വു്, ഞാൻ അവർക്കു എന്റെ ഹൃദയവും ആത്മാവും അന്തഃക്കരണവും നൽകും. അതിൽ കവിഞ്ഞെനിക്കെന്താണുള്ളതു്

ഹാ! അവർ മന്ദഹസിക്കുകയാണു് എന്റെ നേരെ നോക്കി. പക്ഷെ ശോകത്തിന്റെ കരികൊണ്ടാണു് ആ കണ്ണുകളെഴുതിരിക്കുന്നതു്. കണ്ണുനീർ ആ കണ്ണുകളിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. എന്നാൽ ഒരു തുള്ളിപോലും ഭൂമിയിൽ വീഴുന്നില്ല. 'എന്താണു് നിങ്ങൾ കരയുന്നതു്? എന്നു ചോദിച്ചു. പക്ഷെ ശബ്ദം പുറത്തുവന്നില്ല. എനിക്കതു് ഭ്രമം തോന്നി. എനിക്കെന്തുപററി. അയ്യോ എന്റെ നാക്കു കാണാനില്ല. ഞാൻ വെറും ഒരസ്ഥികൂടം മാത്രമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. ബീഭത്സവും ഭയങ്കരവുമായ ഒരു കങ്കാളം! എന്റെ ഹൃദയമെവിടെ, വളരെ അമൂല്യമായ ഒരു നിധിയെന്നു ഞാൻ കരുതിയിരുന്ന എന്റെ ഹൃദയമെവിടെ. ഇതാ, അതു ഇവിടെയായിരുന്നിരിക്കണം സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്നതു്.

കഷ്ടം! എന്റെ അന്തഃകരണവും കാണുന്നില്ലല്ലോ, ആത്മാവും. എനിക്കങ്ങനെ എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നുവോ, ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ എവിടെയായിരുന്നു അതു്?

നിങ്ങളെന്താണു് അന്വേഷിക്കുന്നതു്. കണ്ണുനീർ തുളുമ്പി നിൽക്കുന്ന വാക്കുകൾ കൊണ്ടു് അവരിൽ ഒരാൾ എന്നോടു ചോദിച്ചു.

പരിഭ്രമം കൊണ്ടു് ഏതാണ്ടു ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു ഞാൻ ഒന്നുകൂടി ധിറുതിയായി ഒന്നു ആത്മപരിശോധന ചെയ്തു. ഇല്ല, ഇല്ല, എനിക്കൊന്നും തന്നെ ഇല്ല

നോക്കു, നിങ്ങൾക്കു് കാതും കണ്ണും മാത്രമേയുള്ളു. മനസ്സിലായോ? ഇല്ലാത്തതു തേടേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവളുടെ കണ്ണുകളിൽ കോപത്തിന്റെ തീ കത്തിനിന്നിരുന്നു.

വരു, അവൾ ആജ്ഞാപിച്ചു.

ഒരു മഹാ വൃക്ഷത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള ഉണങ്ങിക്കരിഞ്ഞ കൊമ്പു് ഒടിഞ്ഞു ഭൂമിയിലേക്കു വീഴുംപോലുള്ള ശബ്ദത്തോടെ, എന്നാൽ ആകാശത്തിന്റെ ശൂന്യതയിലേക്കു ഞാൻ പൊങ്ങിപ്പോയി.

എനിക്കു കാണുവാനുള്ള കഴിവു മടങ്ങി കിട്ടിയപ്പോൾ ഞാൻ എവിടെയോ എത്തിയിരിക്കുന്നു. അതൊരു ഉദ്യാനമാണു്. അത്ഭുതകരമായ ഉദ്യാനം. ചെടികളുടേയും വൃക്ഷങ്ങളുടേയും തടി പളപളമിന്നുന്ന സ്വർണ്ണംകൊണ്ടുനിർമ്മിച്ചതാണു്. ഇലകൾക്കു പകരം പട്ടുസാരികൾ. പൂക്കൾ നവരത്നങ്ങൾ. കായ്കൾ ആഭരണങ്ങളും.

എന്തിനാണു് എന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നതു്. എന്നു ചോദിക്കുവാൻ ഞാനാഗ്രഹിച്ചു.

ആ രംഗം മാറുകയാണു്. ഞാനൊരു പ്രതിക്കൂട്ടിൽ നിൽക്കുന്നു. കൈകളിൽ വിലങ്ങുമായി. കാലുകളിൽ ചങ്ങലയുമായി. എന്റെ ചുററും യുവതികളുടെ ഒരു മഹാസമൂഹം കോപകലുഷിതമായ ഒരായിരം കണ്ണുകൾ. അഗ്നിജ്വാല വമിക്കുന്ന, വിറക്കുന്ന ചെഞ്ചൊടികൾ.

വിലങ്ങുപൊട്ടിച്ചു ചാടിപ്പോകാൻ ഞാൻ കൊതിച്ചു, ഒരു ഒററ യുവതിയുടെ സാഹചര്യം ഒരാൾക്കു രസകരമായേക്കാം. എന്നാൽ ഒരായിരം യുവതികളുടേതു്—അയ്യോ അതു ശ്വാസം മുട്ടിക്കുന്നതാണു്; ചുട്ടു പൊരിക്കുന്നതാണു്. ഭ്രാന്തു പിടിപ്പിക്കുന്നതാണു്, അസഹനീയമാണു്, അതീവഭയങ്കരമാണു്.

" താൻ ഇങ്ങോട്ടൊന്നു നോക്കു "

ഒരു സ്ത്രീയുടേതെങ്കിലും ഗൌരവം ആ മൂർത്തീകരിച്ച ഒരു ശബ്ദം എന്നെ ഞെട്ടിച്ചു. ഞാൻ അനുസരണയുള്ള ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയെപ്പോലെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി.

സൂര്യനെപ്പോലെ തിളങ്ങുന്ന കണ്ണുകളും, കാർമ്മേഘം പോലെ കറുത്ത പുരികങ്ങളും ഉള്ള ഒരു യുവതി എന്റെ കുറെ അടുത്തു വന്നു നിന്നു കൊണ്ടു എന്നോടു സംസാരിക്കയാണു്.

" തന്റേയും തന്റെസ്നേഹിതന്മാരുടേയും പ്രതിനിധിയായിട്ടാണു് തന്നെ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു്. നിങ്ങളുടെ പേരിൽ അത്യന്തം ഗുരുതരങ്ങളായ കുററങ്ങളാണു് ആരോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അതു കേട്ടു കൊള്ളു.

ഇന്നലെ രാത്രി, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കൂടി ഒരു ഗോളാകൃതിയിലുള്ള വിളക്കിന്റെ കീഴിൽ ആ മതിലിൽ നിരന്നിരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ റോഡിൽ കൂടി മൂന്നു സഹോദരിമാർ വന്നില്ലേ ? രണ്ടു ശിശുക്കളേയുംകൊണ്ടു്. നിങ്ങൾ കണ്ണുകൾ കൊണ്ടു അവരെ വിഴുങ്ങാൻ തുടങ്ങി. ആ വിളക്കിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ നിങ്ങൾ തുറിച്ചു നോക്കുകയായിരുന്നു ഏററവും അപമര്യാദയായി. അവരെ അസഹ്യപ്പെടുത്താനായി നിങ്ങളിൽ ഒരാൾ ചോദിച്ചു.

" ഇത്രയും നാൾ നിങ്ങളെ കാണാനില്ലായിരുന്നല്ലോ എവിടെയായിരുന്നു ? എന്നു് നിസ്സഹായകളായ പെൺകുട്ടികളെ കളിയാക്കുന്നതു നിങ്ങൾക്കു വലിയ രസകരമാണല്ലേ—ദ്രോഹികൾ—

അതും പോട്ടെ, അവർ പോയിക്കഴിഞ്ഞയുടനെ നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെപ്പററി സംസ്സാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി നീചമായ ഭാഷയിൽ. അനുകമ്പയോ മഹാമനസ്കതയോ വേണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ക്രൂരമായ പദപ്രയോഗങ്ങൾ, നിർദ്ദയമായ സൂചനകൾ, അപരിപൂതമായ വർണ്ണനകൾ, നിങ്ങളുടെ അന്തരീക്ഷത്തെ മലീമസമാക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

പെട്ടെന്നു നിങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞു

" ഞാൻ ആ യൂണിവേഴ്സിററി കോളജിന്റെ അടുത്തുകൂടെ വന്നപ്പോൾ അവിടെ വിദ്യാർത്ഥിനികളുടെ വിശ്രമമന്ദിരം ചിലർ കൂടി ഇടിച്ചുപൊളിക്കുന്നതു കണ്ടു. അതിന്റെ ചുടുകല്ലുകൾ ഓരോന്നോരോന്നായി ഇളകി വീണു തകരുന്നതു കാണാൻ എന്തു രസമായിരുന്നെന്നോ. സ്ത്രീകളുടെ അധഃപതനം കാണുന്നതുപോലെ ആഹ്ലാദപ്രദമായിരുന്നു.."

നോക്കു, ഞങ്ങൾ ആരാണെന്നു നിങ്ങൾക്കു മനസിലായോ. ആ വിശ്രമ മന്ദിരത്തിൽ ജീവിതത്തിന്റെ ഏററവും പ്രധാനവും സുന്ദരവുമായ ഒരു ഭാഗം കഴിച്ചു കൂട്ടിയ യുവതികളുടെ ആത്മാക്കളാണു്. ആ മന്ദിരം പൊളിച്ചു കളഞ്ഞതു് നിങ്ങളെ സുഖിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ—എന്നാൽ ഞങ്ങളേയോ—

ഹാ! ഇനിയുള്ളതു പറയുവാൻ ഞാൻ തീരെ അശക്തയാണു്. ഇവിടെയുള്ള എന്റെ സഹോദരിമാർക്കു എല്ലാവർക്കും കൂടിയുള്ള സംഭാഷണ ചാതുര്യം എനിക്കുണ്ടായി എങ്കിൽ എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. പോരാ സംഭാഷണ ചാതുര്യം പോരാ. നിങ്ങളിൽ ഓരോരുത്തരും കുററക്കാരാണെന്നു്—മഹാ പരാധികളാണെന്നു്—നിങ്ങൾക്കു് ബോധ്യം വരുത്തുവാനും—നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസം ഉണ്ടാകുത്തുവാനും——പറയാനുള്ള കഴിവു വേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അനിഷേധ്യമായ തെളിവുകളുടെ അസ്ഥികൂടത്തിൽ യുക്തിയുടെ മാംസവും ഏററവും മൂർച്ചയേറിയ പദങ്ങളുടെ രക്തവും ചേർത്തു നിങ്ങളെ എതിർക്കുന്നതിനായി ഒന്നിനെ സൃഷ്ടിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

ഒരു കാര്യം പറയാം; നിങ്ങളൊരിക്കലും ഞങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. അല്പമായിട്ടുപോലും. ആ മന്ദിരം എത്രയെത്ര സ്വപ്നങ്ങൾ, പ്രതീക്ഷകൾ, ആഗ്രഹങ്ങൾ, നിരാശകൾ, പുഞ്ചിരികൾ, നിശ്വാസങ്ങൾ കണ്ണുനീർത്തുള്ളികൾ മുതലായവയാൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതാണെന്നു അറിയാമോ? ഒരു യുവതിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏററവും ഉൽക്കണ്ഠ നിറഞ്ഞ കാലം അവളുടെ പത്തൊൻപതു മുതൽ ഇരുപത്തിയൊന്നിനിടയ്ക്കുവരെയുള്ളതാണു്. ബാല്യകാലത്തിലെ ബാലിശത്വത്തിൽ നിന്നും അവൾ പുറത്തു് കടന്നു കഴിഞ്ഞു; തന്റെയും മററുള്ളവരുടെയും ജീവിതത്തെ അവൾ മനസ്സിലാക്കിത്തുടങ്ങുന്നു; അതുവരെ അവർ ലോകത്തെ കണ്ടിരുന്നതു് ഏതാണ്ടൊരു ഭയത്തോടും കുറെ വിസ്മയത്തോടും കൂടിയായിരുന്നു. ജീവിത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ അവയുടെ മൂടു പടങ്ങളിലൂടെ മാത്രമേ കണ്ടിരുന്നുള്ളു. അതും സങ്കോചത്തിന്റെ

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ

ചെറുകഥ

എന്റെ മകൻ

പി. സി. കുട്ടികൃഷ്ണൻ

ഗ്രന്ഥവിഹാരം

എസ് ഗുപ്തൻനായർ

അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം

(ഗ്രന്ഥകർത്താ-കെ. അഹമ്മദ് അബ്ബാസ്, വിവർത്തകൻ- വി. വി. വർക്കി എം. ഏ; പ്രസാധകർ- നാഷ്യണൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ കളരിക്കൽബസാർ വില 1½ അണ)

സാമൂഹ്യജീവിതത്തെ സാമാന്യം ഭേദമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നവരാണ് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ നല്ല സാഹിത്യകാരന്മാരെല്ലാം പക്ഷേ രാഷ്ട്രീയങ്ങളായ സംഭവങ്ങൾക്കുള്ള സ്വാധീനതയെ കലയിലേക്കു പകർത്താൻ നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർക്ക് പ്രായേണ പ്രാഗൽഭ്യം പോരാതെയാണിരിക്കുന്നത്. ഒരു പക്ഷേ തൊട്ടു മുമ്പിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങൾ അത്രമേൽ ശ്രദ്ധാർഹമായതുകൊണ്ടായിരിക്കാം. ഇതു് അല്ലെങ്കിൽ അത്തരം വൻകാര്യങ്ങളെപ്പററി ചിന്തിക്കാനും അവയിൽനിന്നു ആവേശമുൾക്കൊള്ളാനും തക്കവണ്ണം മനോവിസ്തൃതി വരാഞ്ഞിട്ടും ആകാം. രണ്ടായാലും മലയാളത്തിലെ എഴുത്തുകാർ ഒരു ഇടുങ്ങിയ പരിധിയ്ക്കുള്ളിലാണ് നിലയുറപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നു മാത്രമല്ല, ഏതാനും ചിലർക്ക് നാട്ടിനു വെളിയിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെ കലയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനോടു വലിയ പ്രതിഷേധവുമുണ്ട്, റഷ്യയിൽ നടന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു ഹൃദയസ്പൃക്കായ സംഭവത്തെ പശ്ചാത്തലമാക്കിക്കൊണ്ടു ഒരു കൃതി എഴുതിയാൽ അയാൾ സാഹിത്യത്തിൽ കമ്മ്യൂണിസം പ്രചരിപ്പിച്ചുകളയുന്നു എന്നു കുററപ്പെടുത്തിത്തുടങ്ങും. ടാനിയായുടെ കഥ എഴുതിയ ഒരു മലയാളകവിയോടു ഒരു നിരൂപകൻ ചോദിച്ചതാണ് അയാൾക്കെന്തുകൊണ്ടു കേരളത്തിലെ കുങ്കിയുടെയും ഉണ്ണിയാർച്ചയുടെയും കഥയെടുത്തു് എഴുതിക്കൂടാ എന്ന് പാടില്ലായ്കയില്ല പക്ഷേ നാമൊക്കെ മഹാത്മാഗാന്ധിയേയും ടാഗോറിനെയും ആദരിക്കുന്നതു് നമുക്ക് അച്ഛനും അമ്മാവനും ഇല്ലാഞ്ഞിട്ടല്ല, അവരോടു ബഹുമാനമില്ലാഞ്ഞിട്ടുമല്ല. മററവരെക്കൂടി ബഹുമാനിക്കത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ മനസ്സു വളന്നു പോയിട്ടാണ്. അതൊരപരാധമാണത്രെ?

എങ്കിലും വെളിയിലത്തെ കാര്യങ്ങൾ സാഹിത്യത്തിലേക്ക് ധാരാളമായി പ്രവേശിപ്പിക്കുന്നതു് ഇന്നു് കമ്യൂണിസ്ററു എഴുത്തുകാരാണ്. അവരുടെ സാർവ്വലൗകികവീക്ഷണം ചിലപ്പോൾ റഷ്യയോളം മാത്രമേ ചെന്നു പററിയുള്ളു എന്നുവരാം അതിരിക്കട്ടെ. ഇന്നത്തെ ലോകസംഭവങ്ങളറിഞ്ഞും അവയ്ക്കൊത്തു ചലിച്ചും ചിന്തിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കവയ്ക്കു് നാട്ടിനു വെളിയിലുള്ള എന്തിനെയെല്ലാംപററി എഴുതാനുണ്ട്. സംസ്ക്കാരത്തിന്റെ ഈ പ്രതിസന്ധിഘട്ടത്തിൽ, എന്തെന്തെല്ലാം പ്രശ്നങ്ങളെപ്പററി സാഹിത്യകാരനു പ്രതിപാദിക്കാനുണ്ട്. ഏതെല്ലാം ഇരുട്ടുമൂലകളിൽ വെളിച്ചം വീശാനുണ്ട്. എന്നിട്ടും അതൊന്നും അറിയാതെ, ആ ഗൗരവപ്രശ്നങ്ങളിലേയ്ക്കൊന്നും കണ്ണയയ്ക്കാതെ കുങ്കിയുടെയും കോമന്റെയും, കാര്യങ്ങളിൽമാത്രം ശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ എഴുത്തുകാർ കഴിയുകയാണ്. ചിന്തയുടെയും വിജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഈ കെട്ടിക്കിടക്കൽ മലയാളസാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഏററവും വേദനാജനകമായ ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. അത്തരമൊരവസരത്തിൽ അഹമ്മദ് അബ്ബാസിന്റെ അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം വിവർത്തനം ചെയ്യാൻ ഒരുമ്പെട്ട ആൾ നമ്മുടെ ഹാർദ്ദമായ പ്രശംസയെ അർഹിക്കുന്നു.

ആരാണ് ഈ അഹമ്മദ് അബ്ബാസ്? പത്രപ്രവർത്തകൻ, കലാനിരൂപകൻ, നോവലെഴുത്തുകാരൻ ചലനചിത്രകാഥികൻ ഇങ്ങനെ പല നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരൊന്നാംകിട എഴുത്തുകാരനാണ്. അദ്ദേഹം തന്റെ സാഹിത്യയത്നങ്ങളുടെ മാദ്ധ്യമമായി കൂടുതലും ഇംഗ്ലീഷിനെ അവലംബിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് പ്രാന്തീയഭാഷകളിലെ സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ പലർക്കും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത പ്രശസ്തി അദ്ദേഹത്തിനിന്നുണ്ട്. യാഥാസ്ഥിതിക ചിന്താഗതികളെ നിർദ്ദയമായി എതിർക്കുകയും പുരോഗമനോന്മുഖങ്ങളായ സകല പ്രസ്ഥാനങ്ങളെയും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന് ഏററവും ഇഷ്ടമുള്ള രണ്ടു കാര്യങ്ങളാണ്. പക്ഷേ ഇതേ പ്രവൃത്തിതന്നെ യാതൊരു വകതിരിവുമില്ലാതെ ചെയ്യുന്നവരാണ് നമ്മുടെ പുതിയ എഴുത്തുകാരിൽ ഒരു നല്ല പങ്ക് (ഇതു മലയാളത്തെമാത്രം സംബന്ധിച്ചില്ല. ഇന്ത്യയെ മുഴവൻ ഉൾപ്പെടുത്തിയാണ് പറയുന്നതു്) അക്കൂട്ടത്തിൽവച്ചു് വകതിരിവും ബുദ്ധിയും സൗന്ദര്യബോധവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ചുരുക്കം ചില ആളുകളിൽ ഒരാളെന്ന നിലയ്ക്കാണ് അബ്ബാസിനെ ഇതെഴുതുന്ന ആൾ വിലമതിക്കുന്നതു്. മി. അബ്ബാസ് ഒരു ഫാസിസ്ററു് വൈരിയാണ്, സാമ്രാജ്യത്വവൈരിയാണ്, കമ്യൂണിസ്റ്റ് വൈരിയുമാണ് (കമ്യൂണിസ്റ്റ് വിരോധിയല്ല). ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും അദ്ദേഹം കലാകാരൻ കൂടിയാണ്. മര്യാദയുടെ വേഷമിട്ടു നടക്കുന്ന ദുഷിച്ച സ്ഥാപനങ്ങളെയും കട്ടിപിടിച്ച മൂഢവിശ്വാസങ്ങളെയും കഠിനമായി എതിർക്കുന്നതിനും മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മഹാത്മ്യത്തെ ഉയർത്തിക്കാണിച്ചു് ജനസാമാന്യത്തെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതിനും അല്ലാതെ മി അബ്ബാസ് അധികമൊന്നും എഴുതിയിട്ടില്ല. എഴുതുന്നതു് സിനിമാക്കഥയാണെങ്കിലും (ഉദാഹരണം നയാസംസാർ) ഒരു പീപ്പിൾസ് തീയേററർ നാടകമാണെങ്കിലും (ഉദാഹരണം പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥം തന്നെ) നോവലാണെങ്കിലും (ഉദാ, Tomorrow is ours) ഇതു ശരിതന്നെ.

അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം വെറുമൊരു നാടകം മാത്രമല്ല. നവീനവും സുധീരവുമായൊരു പരീക്ഷണം കൂടിയാണ്. 'ഇന്ത്യൻ പീപ്പിൾസ് തീയേററർ അസോസിയേഷൻ' എന്ന സംഘടനയുടെ ഒരു പ്രധാന പ്രവർത്തകൻ കൂടിയായ മി. അബ്ബാസ് ആ സംഘടനയുടെ ആവശ്യത്തിലേക്കു തയ്യാറാക്കിയതാണ് ഈ കൃതി. ആശയപ്രധാനങ്ങളും പ്രശ്നനിഷ്ഠങ്ങളും ആയ നാടകങ്ങളോടു പരിചയം കാണിക്കുന്ന സാമാന്യജനങ്ങളുടെ കലാബോധത്തെ സംസ്ക്കരിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് ഈ സംഘടന രൂപമെടുത്തിട്ടുള്ളതു്. ഏതു പുതിയ ആശയത്തെയും രസകരമായവിധത്തി

(ശേഷം 9-ാംപേജിൽ)

ഒരു മങ്ങിയ വെളിച്ചത്തിൽമാത്രം തൊട്ടുനോക്കി അവയുടെ സ്പന്ദനം പരിശോധിച്ചിട്ടല്ല താനും.

ഇതാ ഇനിനിങ്ങൾആ വിശ്രമമന്ദിരത്തിലേക്ക്, ദേവേന്ദ്രാദികളുടെ സന്ദേശവാഹകനായി ദമയന്തിയുടെ അന്തഃപുരത്തിൽ കടന്നു ചെന്ന നളനെപ്പോലെ അദൃശ്യനായി കടന്നു ചെല്ലു.

പെട്ടെന്നു ആ രംഗം മാറിയിരിക്കുന്നു. എന്റെ അസ്ഥികൂടം കൂടി അദൃശ്യമായിരിക്കുന്നു. കാണാനും കേൾക്കുവാനും ഉള്ള കഴിവുകൾ മാത്രം എനിക്കു ശേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വിശ്രമമന്ദിരത്തിന്റെ മതിലുകളും മേശ കസേര മുതലായ സാമാനങ്ങളുമാണ് എന്റെ കണ്ണുകൾ, അവതന്നെ ചെവികളും ഘ്രാണേന്ദ്രിയവും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്.

യുവതികൾ, യുവതികൾ, യുവതികൾ! ഭംഗിയേറിയ ദുകൂലങ്ങളുടെ മിന്നമിനുപ്പ്. സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങളുടെ മാദകമായ അന്തരീക്ഷം. അവരുടെ വിസ്മയകാരികളായ അംഗവിന്യാസങ്ങൾ. പുഞ്ചിരികൾ, പൊട്ടിച്ചിരികൾ, ആശ്ലേഷങ്ങൾ—

തീന്നു. ഞാൻശൂന്യതയിൽ നിൽക്കുകയാണ്.

കാഞ്ചനാഭ കലന്ന സായന്തനാംബരങ്ങൾ ഒഴുകിവരുന്നു. കന്യകാത്വം തകർന്നുപോകാത്ത പ്രഭാതമേഘങ്ങളും

പൂക്കൾ, ഒരു പർവ്വതത്തോളം ഉയരത്തിൽ. 'എന്താണിവയൊക്കെ' എന്നു ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. പെട്ടെന്നു എന്റെ ചെവിയിൽ ആരോ പറയുന്നതുകേട്ടു. 'തനിയെ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളു' എന്നു.

ആ വിശ്രമമന്ദിരത്തിന്റെ ഛായ തുടങ്ങുകയാണ്. ലോകത്തിന്റെ ക്രൂരതയാണ് അടിസ്ഥാനം തോന്നുന്നതു്. ഹൃദയങ്ങൾ, അഹോ! ഒരായിരം ഹൃദയങ്ങൾകൊണ്ടു കൂട്ടിയിരിക്കുന്നു. രക്തം വാർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കണ്ണുനീർ പൊഴിയുന്ന ഹൃദയങ്ങൾ. ചുടുകല്ലുകൾക്കുപകരം ഹൃദയങ്ങളെയാണത്രെ ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. കുമ്മായത്തിനുപകരം പുഞ്ചിരികളേയും അതുകുഴയ്ക്കുവാനുള്ള വെള്ളം കണ്ണുനീരാണ്. ലോകം നിർദ്ദയമായി സൃഷ്ടിക്കുന്ന ജയിലുകളിലും കോട്ടകളിലും കിടക്കുന്ന അനേകലക്ഷം അടിമകളുടെ—സ്ത്രീകളുടെ കടക്കണ്ണുകളിൽനിന്നും കുടുകുടെ ഒഴുകുന്ന കണ്ണുനീർ പ്രവാഹം. കൃതഘ്നതാമൂർത്തികളായ പുരുഷന്മാരുക്കുവേണ്ടിയുള്ള ജലപാതം ഇഞ്ചിഞ്ചായി അതിന്റെ മതിലുകൾ ഉയന്നുവരുന്നു. പ്രതീക്ഷകളുടെ സ്വപ്നങ്ങളുടെ നീലമേറിയ രശ്മികൾ കൊണ്ടു നിർമ്മിച്ചവാതിലുകളും ജനാലകളും. ഏതു ശോചനീയതയുടെയുംഅന്ധകാരത്തിന്റെയുംനടുവിൽ കാണാവുന്ന ശുഭാപ്തി വിശ്വാസത്തിന്റെ നേരിയ രശ്മികളെകൊണ്ടാണ് മേൽക്കൂര നിർമ്മിക്കുന്നതു്. ഏതു കൊടുങ്കാററിനേയും പേമാരിയേയും ഉള്ളിലൊതുക്കി ശാന്തതയുടെയും സമാധാനത്തിന്റെയും നിശ്ചലത്വത്തെ പുറമെ കാണിക്കാനുള്ള വനിതാസഹജമായ ആ അനുപമ സാമർത്ഥ്യത്തിന്റെയും കോടാനുകോടി സ്വപ്നങ്ങളുടെ ചിതാഭസ്മത്തിന്റെയും ചുണ്ണാമ്പുകൊണ്ടു് ആ വിശ്രമമന്ദിരത്തിന്റെ വെള്ളപൂശലും കഴിഞ്ഞു.

"മനസ്സിലായോ" ഒരു ചോദ്യം എന്റെ ചെവികളിൽ മുഴങ്ങി.

ഒരു ശവകുടീരത്തെ ജീവിതരണത്തിൽ വിദ്വേഷസർഗ്ഗം പൂകിയ മഹിളാലക്ഷങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സൃഷ്ടിച്ച ഒരുയുദ്ധസ്മാരകത്തെ തല്ലിത്തകർത്തപ്പോൾ ആനന്ദതുന്ദിലമായിത്തീന്ന നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിനു് കൂപ്പുകൈ.

....

കെ. സുരേന്ദ്രൻ

ഗാന്ധിജിയുടെ അമേരിക്കൻപതിപ്പ്

(ഒരു ദർശനം)

നമ്മുടെ കെ. ഏ. അബ്ബാസ് അമേരിക്കയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അപ്ടൺ സിൻക്ലയറെ കാലിഫോർണിയായിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വസതിയിൽ ചെന്നുകാണുകയുണ്ടായി. വിശ്വപ്രസിദ്ധങ്ങളായ അറുപതിൽപരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവായ ആ മഹാ സാഹിത്യകാരന്റെ താമസസ്ഥലവും ജീവിത ചര്യയും കണ്ടപ്പോൾ അബ്ബാസിന് വിസ്മയിക്കാതിരിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അബ്ബാസ് സ്വയം പറഞ്ഞുപോയി; ഗാന്ധിജിയുടെ ഒരമേരിക്കൻ പതിപ്പാണ് അപ്ടൺസിൻക്ലയർ എന്ന്.

അബ്ബാസിന്റെ അലങ്കാരം വളരെ അർത്ഥഗർഭമാണ്—ഒരു വട്ടംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യത്വത്തിനു വേണ്ടി സമരം ചെയ്യുന്ന അനന്യശ്രദ്ധനായ ഒരു പടനായകനെന്ന നിലയിൽ ഗാന്ധിജിയോടു മാത്രമേ സിൻക്ലയർ താരതമ്യത വഹിക്കുന്നുള്ളു.

42-ൽപരം കൊല്ലങ്ങൾക്കുമുമ്പ് അപ്ടൺസിൻക്ലയർ വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ സാധികാരം കടന്നു കയറി. ഒട്ടിയ വയറോടും ചൂഷകവർഗ്ഗത്തിന്റെ നേരെയുള്ള തീവ്രമായ രോഷം നിറഞ്ഞെരിയുന്ന ഹൃദയത്തോടും കൂടി അസ്വസ്ഥനായി അജ്ഞാതനായി തെററിത്തെറിച്ച് നടന്ന ഒരു യുവാവായിരുന്നു അന്നദ്ദേഹം. കുബേരാധിപത്യത്തെ തകർക്കുക എന്ന ഏക ചിന്തയാൽ ആവേശിതനായി ചിക്കാഗോവിലെ മാംസവ്യവസായ . കേന്ദ്രത്തിലെ (സ്റ്റോക്ക് യാർഡിലെ) ജനബഹുലമായ തെരുവീഥികളിൽക്കൂടി ആ യുവാവ് ഏകാകിയായി അന്ന് അലഞ്ഞു തിരിഞ്ഞു നടന്നപ്പോൾ, അവിടത്തെ വ്യവസായാധിപതികൾക്ക് എത്ര ശക്തിയായ ഒരടിയാണ് അടുത്തുതന്നെ ഏൽക്കുവാൻ പോകുന്നതെന്ന് ആരും അറിഞ്ഞില്ല. മാംസവ്യവസായശാലകളിലെ തൊഴിലാളികളുമായി ഇടപഴകി അവരുടെ ചാളകളിൽ താമസിച്ച് അവരുടെ ആഹാരം കഴിച്ച്, അങ്ങനെ അവരുടെ ജീവിതം സ്വയം ജീവിക്കുകയായിരുന്നു, അന്ന് സിൻക്ലയർ. അതിനു ശേഷം അദ്ദേഹം "ജംഗിൾ" എന്നൊരു നോവലെഴുതി. ലിത്വേനിയായിൽനിന്നും ജീവിതവൃത്തി തേടി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നാടായ അമേരിക്കയിലേക്ക് കുടിയേറിപ്പാർത്ത അസംസ്കൃതനായ ഒരു യുവാവിന്റെ കഥയാണ് ജംഗിൾ. മാംസവ്യവസായത്തിന്റെ ചൂഷണവലയത്തിൽ പെട്ട് എല്ലുപൊടിഞ്ഞ് ജീവിതം മുരടിച്ച് ഒടുവിൽ ഒരു വിപ്ലവകാരിയായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. മനുഷ്യത്വത്തെ ഞെരിക്കുന്ന മുതലാളി വ്യവസ്ഥകളോട് യുദ്ധപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുകയാണ് അതിമല്ലനായകൻ. വ്യവസായികാടിമത്വത്തിന്റെ ദാരുണമായ കഥ. ഇടിവാളിന്റെ ഭാഷയിൽ സിൻക്ലയർ അതിൽക്കൂടി ലോകത്തോടു പറഞ്ഞു. ലോകം മുഴുവൻ അതു ശ്രദ്ധിച്ചു കേട്ടു. കുറേക്കാലത്തേക്ക് ഏററവും കൂടുതൽ പ്രചാരമുള്ള ഗ്രന്ഥം അതായിരുന്നു. അമേരിക്കൻ ജനതയെ ആകമാനം അടിച്ചുലയ്ക്കുന്ന ഒരു കൊടുങ്കാററിനെ ജംഗിൾ അഴിച്ചുവിട്ടു. മാംസവ്യവസായശാലക്കാർ ഒന്നോടെ പരിഭ്രാന്തരായി. പ്രസ്തുത വ്യവസായത്തെപ്പററി അന്വേഷിച്ച് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു കമ്മററിയെ ഏർപ്പെടുത്തുവാൻ ഐക്യനാട്ടിലെ പ്രസിഡണ്ടുകൂടി നിർബന്ധിതനായി. അനുവാചകഹൃദയങ്ങളെ പിടിച്ചെടുത്തു പഞ്ഞിത്തുണ്ടുകളെപ്പോലെ വികാരത്തിന്റെ ഉഗ്രമായ കൊടുങ്കാററിലേക്ക് ഊതിപ്പറത്തുന്ന ആ കഥ ഒരിക്കൽ കൂടി വായിക്കുവാൻ എനിക്കാഗ്രഹമില്ല. വിപ്ളവസാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ഒരു നവയുഗം സൃഷ്ടിച്ച ആ പ്രക്ഷോഭകരമായ ഗ്രന്ഥം ഏതാനും ആഴ്ചകൾകൊണ്ട് അപ്ടൺസിൻക്ലയറെ ലോകപ്രസിദ്ധനാക്കി. ഇത്ര ക്ഷണംകൊണ്ട് വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠ ലഭിക്കുവാൻ അധികം പേർക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ജനാധിപത്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള തടവില്ലാത്ത ഒരു തീക്ഷ്ണസമരമാണ്; അതിൽ പിന്നീടുള്ള സിൻക്ലയറുടെ ജീവിതം. തന്റെയും തന്റെ സഹജീവികളുടെയും സർവവിധമായ സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളിലും ഒടുങ്ങാത്ത കൈകടത്തൽ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന എല്ലാ ചൂഷകന്മാരുടെയും വിനാശത്തിനുവേണ്ടി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ് ആ ജീവിതം. ജാഗ്രത്തിലും സുഷുപ്തിയിലും വാക്കിലും ചിന്തയിലും സിൻക്ലയർ പ്രചാരകനും, പ്രക്ഷോഭകാരിയും സമരസ്സേനാനിയുമാണ്. ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചിന്തിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്യുന്നവർ വിശ്വസാഹിത്യത്തിൽ അനേകം പേരുണ്ട്. എന്നാലും 'വളർന്നുവരുന്ന ജനകീയ ശക്തിയെ ഉറപ്പിക്കുന്നതിനും, ജനകീയസംസ്കാരത്തെ വളർത്തുന്നതിനും വേണ്ടി ഇത്ര ആത്മാർത്ഥമായി ഉജ്ജ്വലമായി, അനന്യശ്രദ്ധമായി ജോലി ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ ഡിക്കൻസിനും, ടോൾസ്റ്റോയിക്കും ഗോർക്കിക്കും ശേഷം ആരുംതന്നെയില്ല. അദ്ദേഹത്തിനു ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യമേയുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഓരോ തുള്ളിമഷിയും ആ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് അക്ഷരങ്ങളായിത്തീരുന്നതു്. — അത്യധികമാം വണ്ണം വികാരവിധേയനായ സിൻക്ലയറുടെ വികാരാവേഗം ചിലപ്പോൾ തിളച്ചുപൊങ്ങി തൂലികയുടെ പരിധി അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ഒഴുകും. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹം പോയി ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രസംഗം നടത്തും. അഥവാ നടത്തുവാനുള്ള ഉദ്യമത്തിൽ അറസ്റ്റുംവരിക്കും. അങ്ങനെ മൂന്നോ നാലോ തവണ സ്വന്തം രാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സിൻക്ലയർ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നാടായ അമേരിക്കയിലെ ജയിലിന് ഇരയായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. പിന്നൊരിക്കൽ അദ്ദേഹം നിരവധി ധനം വ്യയംചെയ്തു സ്ഥാപിച്ച ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് കോളനിയാണ് അധികാരികളുടെ പ്രതികാരത്തിനു പാത്രമായതു്. അതിൽപെട്ട് സിൻക്ലയറുടെ വിലയേറിയ പല കൈയെഴുത്തുകാപ്പികളും എരിഞ്ഞു ചാമ്പലായി. അമേരിക്കയിലെ സംഘടിതമായ ധനികശക്തി അങ്ങനെ അവരുടെ ഏററവും ആപൽക്കാരിയായ ശത്രുവിന്റെ ഓരോ കാലടികൾക്കും കുഴി തോണ്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവരും അവരുടെ പത്രങ്ങളുംകൂടി സിൻക്ലയറെ ചെയിത്താന്റെ ചെങ്ങാതിയായി വാഴിച്ചു. എതിർപ്പുകളെയെല്ലാം അവഗണിച്ചും അടിച്ചുകററിയുംകൊണ്ട് ആഞ്ഞലച്ചൊഴുകിയ ആ ജീവിതം, ലോകത്തെങ്ങുമുള്ള വിപ്ലവങ്ങൾക്ക് പിന്തുണയും പ്രചോദനവും നൽകിക്കൊണ്ട് ഇന്നും ഹുങ്കാരത്തോടെ മുന്നോട്ടുപായുന്നു.

അപ്ടൺ സിൻക്ലയർ അടിയുറച്ച ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റാണ്. പക്ഷെ, മാർക്സിയൻ തത്വസംഹിതകളുടെ രാജപാതയിൽക്കൂടിയല്ല അദ്ദേഹം സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സമതലത്തിൽ ചെന്നെത്തിയതു്. ചുററിലും കണ്ട ജീവിതദൃശ്യങ്ങളാണ് അദ്ദേഹത്തെ അങ്ങോട്ട് കൈചൂണ്ടിക്കാട്ടിയതു്. സീബ്രായ്ക്കും ജിറാഫിനുംവേണ്ടി ഒഴിച്ചിട്ടിരിക്കുന്ന വിസ്തൃതമായ വെറും ഭൂമികളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ മാനം പിളർന്നുകൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന രമ്യസൗധങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട സിനിമാതാരങ്ങളുമായി രമിച്ചുകഴിയുന്ന കോടീശ്വരന്മാരെ ഒരുവശത്തും പട്ടിണിമൂലം എല്ലുന്തിയ അകാലവൃദ്ധന്മാരെ മറുവശത്തും കാണുമ്പോൾ" അദ്ദേഹം സ്വയം പറയും അതനുവദിക്കുന്ന വ്യവസ്ഥിതിക്ക് നിലനിൽക്കുവാൻ അർഹതയില്ലെന്ന്. നിലനിൽക്കുവാൻ അർഹതയില്ലാത്ത അതിന്റെ തായ്‌വേരിൽ അതുകൊണ്ട് സിൻക്ലയറുടെ വെണ്മഴുവും ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പതിച്ചു.

കുബേരഭജനത്തിന്റെ കൂടസ്ഥാനമായ അമേരിക്കയുടെ ബഹുമുഖമായ ജീവിതത്തിന്റെ നടുക്കമുണ്ടാക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളാണ് സിൻക്ലയറുടെ ഭൂരിപക്ഷം കൃതികളും. ബാഹ്യരൂപം മാത്രമല്ല അതിന്റെ മുടിയും നഖവും ചങ്കും കരളും കൊമ്പും ദംഷ്ട്രകളും എല്ലാം വികാരതീവ്രതയോടെ സിൻക്ലയർ നഗ്നമായി തുറന്നുകാണിക്കുന്നു. ഒരൊററ മണ്ഡലമെങ്കിലും സിൻക്ലയറുടെ നിർദ്ദയഹസ്തത്തിൽ നിന്നും വഴുതിയൊഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. അമേരിക്കൻ പൊതുജീവിതത്തിന്റെ കടിഞ്ഞാണുകൾ, പരസ്പരാശ്ലിഷ്ടരായ ഏതാനും ചില കോടീശ്വരപ്രധാനികളുടെ കയ്യിലാണ് ഇരിക്കുന്നതെന്നു അദ്ദേഹം നമ്മോടു പറയുന്നു. പള്ളികളും പള്ളിക്കൂടങ്ങളും യൂണിവേഴ്സിററികളും കാളേജുകളും പത്രങ്ങളും മാസികകളും എല്ലാം അവരുടെ തറവാട്ടുസ്വത്തുക്കളാണ്. Interlocking Diractorates എന്നാണ് സിൻക്ലയർ അവരെ വിളിക്കുന്നതു്. അളവററ അവരുടെ സ്വാധീനശക്തി എല്ലാററിനെയും ആവരണം ചെയ്യുന്നു. പുരോഗമനപരങ്ങളായ അഭിപ്രായങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സ്ഥാപനങ്ങളിൽ സ്ഥാനമില്ല. ഒരിക്കൽ അവരുടെ ഒരു യൂണിവേഴ്സിററിയിൽ പ്രൊഫസ്സറായിരുന്ന ഹരോൾഡ് ലാസ്കി അവരോട് ഏററുമുട്ടി തുല്ലിട്ടു പോന്നിട്ടുള്ളയാളാണ്. അങ്ങനെ എത്രയെത്രപേരുടെ കഥകൾ സിൻക്ലയർ പറയുന്നു. വിദ്യാഭ്യാസത്തെപ്പററി യുദ്ധ അവസരസേവകനായ ഒരു കള്ളനാണെന്ന് അദ്ദേഹം മുദ്രയടിച്ചു; "നിക്കോളാസ് മിറാക്കലസ്സ്" എന്നൊരു ബിരുദനാമവും കൊടുത്തു—പിന്നയല്ലെ ബാക്കിയുള്ളവരുടെ കാര്യം! അമേരിക്കൻ പത്രപ്രവർത്തനത്തിന്റെ സംപൂർണ്ണമായ ഒരു പഠനമാണ് "ബ്രാസ്സ് ചെക്ക്" ഒരൊററ മുതലാളിപ്പത്രത്തിനെപ്പോലും മുറിവേൽപിക്കാതെ അദ്ദേഹം വിട്ടിട്ടില്ല. ആദ്യമായി പത്രാധിപന്മാരുടേയും ഉടമസ്ഥന്മാരുടെയും തൊലികളാണ് അദ്ദേഹം ഉരിയുന്നതു്. ഇത്ര ധീരമായ, നിർഭയമായ വിമർശനം, മററാരുടേയും കൃതികളിൽ നാം കാണുകയില്ല. സിൻക്ളയറുടെ സ്വാനുഭവങ്ങളാണ് അതിലെ പകുതിഭാഗം. സിൻക്ളയറെപ്പററി അസത്യങ്ങളും അർദ്ധസത്യങ്ങളും അപവാദങ്ങളും ലോകം മുഴുവൻ പറഞ്ഞുപരത്തുവാൻ സദാ ജാഗരൂകങ്ങളാണ് അമേരിക്കൻ പത്രങ്ങളും അവിടത്തെ ഏ. പി. യും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദാരുണങ്ങളായ ആ അനുഭവങ്ങൾ ജനി

പ്പിച്ച ശൌര്യവും വൈരവും അ പുസ്തകത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. സിൻക്ലയറുടെ എണ്ണമററ ആരോപണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി മാനനഷ്ടക്കേസ്സുകൊടുക്കുവാൻ അവിടുത്തെ പത്രമണ്ഡല ചക്രവർത്തികൾക്കോ, ഏ. പി. യ്ക്കോ ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. പലരും പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ അങ്ങിനെ ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. സിൻക്ലയറുടെ ആരോപണങ്ങളെപ്പററി അന്വേഷിക്കുവാൻ ഏ. പി. ഒരു കമ്മററിയെ നിയമിച്ചിരുന്നു. പക്ഷെ ആ കമ്മററിയുടെ റിപ്പോർട്ട് വെളിയിൽ വരുകയുണ്ടായില്ല. സിൻക്ലയരുടെ ഓരോ വാക്കുകളുടെയും പിന്നിൽ ആവശ്യത്തിലും കവിഞ്ഞ തെളിവുകളുണ്ടെന്ന് അവർ അറിഞ്ഞിരുന്നിരിക്കണം. "കുബേരകല" "പണത്തിന്റെ എഴുത്ത്" ഇവ കലാപ്രവർത്തനങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്ന രണ്ടു രൂക്ഷഗ്രന്ഥങ്ങളാണ്. "മതത്തിന്റെ മുതലെടുപ്പ്" ഇന്നത്തെ പള്ളിമതത്തിന് തുരങ്കം വയ്ക്കുന്നു. പ്രസ്തുത പുസ്തകവും, ലൈംഗികവിജ്ഞാനീയത്തെപ്പററിയുള്ള "സ്നേഹത്തിന്റെ തീർത്ഥാടനം" എന്ന പുസ്തകവും എനിക്ക് വായിക്കുവാൻ കിട്ടിയിട്ടില്ല, തുറന്നരീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ആ ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് ഏററവും കൂടുതൽ ശകാരം സിൻക്ലയർക്ക് വാങ്ങിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളത്.

ആകെക്കൂടിയുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ അറുപത് എഴുപത് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ, അത്രയും പ്രശ്നങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുന്നവെന്ന് ചുരുക്കത്തിൽ പറയാം. ഇക്കാര്യത്തിൽ സോളായെ, അതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ബ്രീയുവോ സിൻക്ലയർക്ക് സദൃശനാണ്. ബ്രീയു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു വലിയ സുഹൃത്താണെന്നു തോന്നുന്നു. സിഫിലിസ്സിന്റെ ഭയങ്കരതയെ ചിത്രീകരിക്കുന്ന ബ്രീയൂവിന്റെ ഒരു നാടകത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണല്ലോ "തകർന്ന സാധനങ്ങൾ" (Danaged goods) സിൻക്ലയർ രചിച്ചത്. വളരെ വളരെ വികാരഗർഭങ്ങളെങ്കിലും, സിൻക്ലയറുടെ നോവലുകളേക്കാൾ കൂടുതൽ മററു ഗ്രന്ഥങ്ങളാണ് എന്നെ ത്രസിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

കോടീശ്വരന്മാർക്ക്, അവരുടെ നിരന്തര ശത്രുവിനോട് വേണ്ടവണ്ണം പ്രതികാരം ചെയ്യുവാൻ ഒരവസരം കിട്ടി. സിൻക്ലയറുടെ ജീവിതത്തിലെ നിറപ്പകിട്ട് നിറഞ്ഞ ഒരു ഘട്ടമാണ് അത്. 1933-ലാ, 4 ലൊ, അദ്ദേഹം കാലിഫോർണിയായിലെ ഗവർണ്ണർസ്ഥാനത്തെക്കുള്ള തിരഞ്ഞെടുപ്പിന് സ്ഥാനാർത്ഥിയായിനിന്നു പിന്തിരിപ്പൻ ശക്തികളോടുള്ള വ്യക്തമായ ഒരു ബലപരീക്ഷണമായിരുന്നു അത്. സിനിമായുടെ തലസ്ഥാനമായ ഹോളിവുഡ് ഉൾപ്പെടുന്ന കാലിഫോർണിയാ, അവയുടെ ഒരു സങ്കേതവുമാണ്. End Poverty in California (Epic) എന്ന മുദ്രാവാക്യത്തോടുകൂടി തൊഴിൽ ചെയ്യാവുന്നവർക്കെല്ലാം ജോലിയും അതിനു കഴിവില്ലാത്തവർക്ക് സംരക്ഷണവും വാഗ്ദാനംചെയ്തുകൊണ്ട് സിൻക്ലയർ പ്രചരണം ആരംഭിച്ചു. സോഷ്യലിസത്തിന്റെ വെല്ലുവിളി മുതലാളിത്വം സ്വീകരിച്ചു. പ്രചരണജ്വാലി മുറുകി. കാലിഫോർണിയായുടെ രാഷ്ട്രീയചരിത്രത്തിൽ അതേവരെയും അതിൽ പിന്നീടും ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത തരത്തിലുള്ള കൊടുങ്കാററുകളും എതിർകാററുകളും ഇളകിയടിച്ചു. പാതിരിമാർ മുതൽ സിനിമാതാരങ്ങൾ വരെ സിൻക്ലയർക്കെതിരായി അണിനിരന്നു. സിനിമാചക്രവർത്തികളെല്ലാം മററു പണികൾ ഉപേക്ഷിച്ചു. രാഷ്ട്രീയപ്രചരണ സമരത്തിൽ അന്നാദ്യമായിപ്രവേശിച്ചു. സിൻക്ലയർ ഉണർത്തിവിട്ട ആ ഭൂകമ്പം അമേരിക്കയെ മുഴുവൻ ഒന്നു കുലുക്കി. ജയിച്ചു, ജയിച്ചില്ല എന്ന സ്ഥിതി വരെ എത്തിയെങ്കിലും, അഗണ്യമായ ഒരു ഭൂരിപക്ഷത്തോടുകൂടി എതിരാളി ഒടുവിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായത്.

ആ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെപ്പററി സിൻക്ലയർ വിസ്തരിച്ച് ഒരു പുസ്തകമെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. അതിന്റെ പേരാണ് രസകരം. How I got licked and why?

അതായത് എന്നെ ചെണ്ട കൊട്ടിച്ചത് എങ്ങനെ? എന്തുകൊണ്ട്?

എന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അമേരിക്കൻ വോട്ടറന്മാർ ഇന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടാകും.

സിൻക്ലയറുടെ ഗ്രന്ഥലോകത്തുകൂടി കടന്നു കടന്നു പോകുന്തോറും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച ഒരു പ്രത്യേകത നമ്മെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ സ്പർശിക്കുന്നതായി അനുഭവപ്പെടും. ആകാശത്തിനു കീഴിലുള്ള സകലതിനോടും, വിപ്ലവോന്മുഖനായ ഒരു സാമ്പത്തിക ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പ്രതികാരോത്സുകരായ ചൂഷിതരുടെ, കണ്ണുകളിൽ കൂടിയാണ് അദ്ദേഹം വീക്ഷിക്കുന്നതെന്ന് നാം കാണുന്നു. മറെറാരുവിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, സിൻക്ലയറുടെ നില തികച്ചും പാക്ഷികമാണ്. അദ്ദേഹം ഒരു പ്രത്യേക കക്ഷിക്കുവേണ്ടി പ്രചരണം നടത്തുന്ന ആളാണ്. നിസ്തുല്യമായ ആത്മാർത്ഥത അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങളുടെ സാഹിത്യനായകനാക്കി. ഏററവും കൂടുതൽ അറിയപ്പെടുന്നവരും ഏററവും കൂടുതൽ വായിക്കപ്പെടുന്നവരുമായ എഴുത്തുകാരിൽ ഒരാളാണ് സിൻക്ലയർ. ഒരു പത്തുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് പുസ്തകങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ വരുമാനം ആകെ—അമ്പരക്കരുതേ!—ഒരു കോടി ഡോളറാണെന്ന് (മൂന്നു കോടിയോളം രൂപാ) —സിൻക്ലയർ തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കിട്ടുന്നതു മുഴുവനും താൻ സേവിക്കുന്ന ആദർശത്തിനുവേണ്ടി ചിലവഴിച്ചിട്ട് ഒതുങ്ങിയ മട്ടിൽ ആഡംബരഹീനനായി ആ അമേരിക്കൻ ഗാന്ധിജി ജീവിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കസ്തൂർബായി സ്വയം ഒരെഴുത്തുകാരി കൂടിയാണ്. അവരുടെ ദാമ്പത്യജീവിതം മിക്ക കലാകാരന്മാരെയും അസൂയപ്പെടുത്തുമാറു സമാധാനപരവും ആനന്ദകരവുമാണ്.

എഴുപതിൽപ്പരം വയസ്സായ ഈ വിപ്ലവകാരിയുടെ തൂലിക ഇന്നും വിശ്രമമില്ലാതെ പണിയെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. അന്ത്യശ്വാസത്തോടുകൂടി മാത്രമേ ആ ആഗ്നേയാസ്ത്രം നിശ്ശേഷ്ടമാവുകയുള്ളു. World's End—എന്നൊരു ഗ്രന്ഥപരമ്പര എഴുതുകയാണ് ഇപ്പോൾ. ഒന്നാം മഹായുദ്ധത്തിനു ശേഷമുള്ള ലോകചരിത്രമാണ് അതിന്റെ പശ്ചാത്തലം. റൂസ്‌വെൽട്ട് ഹിററ്ലർ മുതലായ ചരിത്രപുരുഷന്മാർ കഥാപാത്രങ്ങളും. 1937-38 വരെയുള്ള ഘട്ടത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന Presidential agent എന്ന അതിന്റെ അഞ്ചാം വാല്യത്തിന്റെ ആസ്വാദനം കുറച്ചുമുമ്പാണ് "ജോൺ ഒ' ലണ്ടൻ" വാരികയിൽ വായിച്ചത്.

കുബേരപൂജയുടെ കോവിലകമായ അമേരിക്കയിൽ സിൻക്ലയറെപ്പോലുള്ള വഴക്കമില്ലാത്ത ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് വിപ്ലവകാരി വളർന്നു ശക്തി പ്രാപിച്ചതു് നിസ്സാരമായ ഒരു കാര്യമല്ല. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് മുട്ടുകുത്തി വീണിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഓരോ അടിയും അദ്ദേഹം സമരം ചെയ്തു കയറി. ഇന്ന് അദ്ദേഹം ഒരു വ്യക്തിയല്ല. ഒരു സ്ഥാപനമാണ്, ഒരാദർശമാണ്—അഥവാ ഷായെപ്പോലെ ഒരു കടങ്കഥയോ, ഇതിഹാസമോ ആണ്.

പിന്നോട്ട് നോക്കിയാൽ ഇതിന് സമാന്തരമായ ചില ജീവിതങ്ങൾ കൂടി നമുക്ക് കാണ്മാൻ കഴിയും. സ്വാതന്ത്ര്യചിന്തയ്ക്കുവേണ്ടി, കത്തോലിക്കാ മതഭ്രാന്തിനെതിരായി നടത്തിയ ഒരു സമരമായിരുന്നു മിക്കവാറും വോൾട്ടയറുടെ ജീവിതം. "മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രനായി ജനിക്കുന്നു; പക്ഷേ എവിടെയും അവൻ ബന്ധിതനായി കാണപ്പെടുന്നു." എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ജനപ്രഭുത്വത്തിനുവേണ്ടി മല്ലടിച്ചു കഴിഞ്ഞ ആളാണല്ലോ റൂസ്സോ. യാഥാസ്ഥിതികത്വത്തോടും, യുക്തി വികലമായ വിശ്വാസാചാരങ്ങളോടും ഉള്ള ഉജ്വലമായ ഒരു പ്രതിഷേധമായിരുന്നില്ലേ ഷെല്ലിയുടെ ജീവിതം? "Men of England where for ye plough the lords who lay ye low?" (ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ജനങ്ങളെ! നിങ്ങളെ ചവുട്ടിത്താഴ്ത്തുന്ന പ്രഭുക്കൾക്കുവേണ്ടി എന്തിന് നിങ്ങൾ ഉഴുന്നു?) എന്ന അപകടകരമായ ചോദ്യം ചോദിച്ച ആ കവീശ്വരനെ "എതിർപ്പിന്റെ ദേവദൂതൻ"—The angel of revolt—എന്നാണ് സിൻക്ലയർ വിളിക്കുന്നത്. സിൻക്ലയറെ നമുക്ക് വിപ്ലവത്തിന്റെ ഘടികാരമെന്നോ നവയുഗത്തിന്റെ പ്രവാചകനെന്നോ വിളിക്കാം.

....

'തകഴി'യുടെ
മുഴുവൻ കൃതികളും
കേരളത്തിലെ അദ്വിതീയ കാഥികനായ 'തകഴി'യുടെ മുഴുവൻ കഥകളും ശേഖരിക്കണമെന്നുള്ളവർ ഉടനെ വിവരത്തിനെഴുതുക. അദ്ദേഹം ഇതുവരെ പ്രസിദ്ധംചെയ്തിട്ടുള്ള 12 ഗ്രന്ഥങ്ങളും ഇവിടെ വിൽപ്പാനുണ്ട്. മൊത്തംവില 15 രൂപാ. കിട്ടിയിട്ടുള്ളവ നീക്കിയുള്ളവയാണാവശ്യമെങ്കിൽ അങ്ങനെയും അയച്ചുതരും. 10 കഥകൾവീതമുള്ള 15 പുസ്തകങ്ങൾധൃതിയിൽ തയാറാകുന്നു. കാലേക്കൂട്ടി ഓർഡറുകൾ അയയ്ക്കുക.
ബി.കെ.എം.പ്രസ്സ്, ആലപ്പുഴ

HOTEL
PARKLANDS
[Near Zilla COurt]
KOTTAYAM.

രമേശ് ചന്ദ്ര

രജനി പാമിദത്ത്

1917 ഒക്ടോബറിൽ ഓക്സ്ഫോർഡിൽ ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് യോഗം നടക്കുന്നു. അതു പൊളിക്കാൻ കച്ചകെട്ടി ഇറങ്ങിയ 'ടോറി' അനുഭാവികളായ ഒരു കൂട്ടം വിദ്യാർത്ഥികളുടെ കുതന്ത്രങ്ങൾ പരാജയപ്പെടുന്നു....

24 മണിക്കൂറിനകം സ്ഥലം വിടണമെന്ന് രജനിപാമിദത്തിന് സർവ്വകലാശാലാ ഭാരവാഹികൾ ആജ്ഞ നൽകി. സർവ്വകലാശാലയിൽനിന്നും അദ്ദേഹം ബഹിഷ്ക്കരിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് യോഗം വിളിച്ചു കൂട്ടുവാനുദ്യമിച്ചതായിരുന്നു ആ യുവവിദ്യാർത്ഥിയുടെ മേൽ ചുമത്തപ്പെട്ട ഒരേ ഒരു കുറ്റം. എന്നാൽ അനാവശ്യമായുണ്ടായ ആ സംഭവവികാസങ്ങൾക്കു കാരണഭൂതരായിരുന്ന 'ടോറി' വിദ്യാർത്ഥികളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നതിന് ആരും മുതിരുകയുണ്ടായില്ല. 1917-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ സ്ഥിതി അതായിരുന്നു.

മഹാനായ രമേശ് ചന്ദ്രദത്തിന്റെ സുപ്രസിദ്ധ കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമായിരുന്നു പാമിദത്തിന്റെ പിതാവ്, മാതാവ് ഒരു സ്വിറ്റ്സർലണ്ട് വനിതയും.

ജീവിതകാലം മുഴുവൻ വിദേശത്തിൽ കഴിച്ചു കൂട്ടേണ്ടി വന്ന രജനിക്കു യുവദശയിൽ സ്വപിതാവിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കാനിടയായ ഒരു രണ്ടാംതരം വിവരം മാത്രമേ ഇൻഡ്യയെപ്പറ്റി ഉണ്ടായിരുന്നൊള്ളു. എന്നാൽ അടിമത്വം കാർന്നുതിന്ന മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ അവശവശങ്ങളുടെ ഒരേകദേശ ജ്ഞാനത്തിന് അതുപകരിച്ചു.

ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധത്തിനുമുമ്പ് വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ സോഷ്യലിസ്റ്റ് പ്രസ്ഥാനവുമായി സൗഹാർദ്ദമേർപ്പെടുത്താൻ ദത്തിന് കഴിഞ്ഞു. ഇതേ കാരണത്താൽ വിദ്യാലയ ജീവിതം വെടിയാൻ നിർബന്ധിതനായി. ഒരുദ്യോഗാർത്ഥിയായി ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞപ്പോഴാണ് സമാന്യയോഗ്യമായ ഉദ്യോഗസ്ഥാനങ്ങളെല്ലാം തന്റെ സമീപത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടതായി അദ്ദേഹത്തിനു അനുഭവപ്പെട്ടതു്. അവസാനം "കുട്ടികളെ നോട്ടം" എന്നുമാത്രം പറയാവുന്നവിധം ഒരു സ്കൂൾമാസ്റ്ററായി ദത്തുനിയമിക്കപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ അധികം താമസിയാതെ വിപ്ലവോദ്യോതകങ്ങളായ വികാരശതങ്ങളെ തടഞ്ഞുനിർത്താനാവാതെ 1920 ജനുവരിയിൽ കമ്മോൽസുകനായി അദ്ദേഹം ലണ്ടനിലേക്കു തിരിച്ചു. അതുമുതലാണ് തൊഴിലാളിപ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒരു വിശിഷ്ടവ്യക്തിയായുയരുന്നരജനി പാമിദത്തിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയാദ്ധ്യായം ആരംഭിക്കുന്നതു്. ബ്രിട്ടനിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടി രൂപീകൃതമാകുന്നതിനുമുമ്പ് തൽസംരംഭങ്ങളിലേർപ്പെട്ട് അതിന്റെ സ്ഥാപനസമിതിയിൽ അദ്ദേഹം ഒരംഗമായിരുന്നു. 1921-ൽ താനാരംഭിച്ചതും ഇന്നു വിശ്വവിഖ്യാതമായി തീർന്നിട്ടുള്ളതുമായ "ലേബർമന്ത്ലി" പത്രത്തിന്റെ സ്ഥിരം പത്രാധിപരായി ഇന്നും അദ്ദേഹം ആജോലി സ്തുത്യർഹമാംവിധം നിർവ്വഹിക്കുന്നു. 1922-ൽ പുനഃസ്സംഘടിപ്പിച്ച ബ്രിട്ടീഷ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുപാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്രനിർവാഹകസമിതിയിൽ അന്നുമുതൽ ദത്ത് ഒരു പ്രമുഖാംഗമാണ്.

1923-ൽ അദ്ദേഹം ആദ്യമായി സോവ്യറ്റുയൂണിയൻ സന്ദർശിച്ചു. അന്നു വൃത്തികെട്ട ഒരു ഹോട്ടലിൽ അസഹ്യമായ ശല്യംമൂലം എലികളെ ഓടിക്കാൻ വലംകയ്യിൽ ചെരിപ്പൂരിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് രാത്രിമുഴുവൻ നിന്നു കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്ന ആ ദുരവസ്ഥ ഇന്നും അദ്ദേഹം ഓർക്കുന്നു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞതവണ 1937-ൽ ദത്ത് റഷ്യയിൽ ചെന്നപ്പോൾ സോഷ്യലിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്താനുകരണങ്ങൾ വരുത്തിക്കൂട്ടാവുന്ന പ്രശംസനീയമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് ഉത്തമ സാക്ഷ്യമെന്നോണം അവിടെ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായ അനുഭവങ്ങൾ വിചിത്രങ്ങളായിരുന്നു. ഷവർ ബാത്തുകൾ റേഡിയോകൾ മുതലായി പരിഷ്കാരസംവൃദ്ധമായ ഒരു സമുദായത്തിന് ഇന്നു ആവശ്യമായ സകലവിധ സജ്ജീകരണങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ട ഒരു നവലോകമായിട്ടാണ് ഇന്നത്തെ റഷ്യയെ അദ്ദേഹം ദർശിച്ചതു്.

1925 അവസാനത്തിൽ ബൽജിയത്തിൽവച്ച് അൽബർട്ട് രാജാവിന്റെ രാജാവകാശം നശിപ്പിക്കാനായുള്ള ഒരു ചതിയാലോചനയിലേർപ്പെട്ടുവെന്ന കാരണം പറഞ്ഞു പാമിദത്തിനെ അവിടത്തെ ഗവമ്മെന്റു അറസ്റ്റു ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തെ 24 മണിക്കൂറിനകം രാജ്യത്തിനു വെളിയിലയക്കണമെന്ന് നിർദ്ദേശം ലഭിച്ച പോലീസ്സിന് അദ്ദേഹം കൈവശം ലഭിച്ചിരുന്ന ഒട്ടധികം ഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ആ നിശ്ചിത സമയത്തിനുള്ളിൽ കെട്ടുകെട്ടിത്തയ്യാറാക്കാൻ കഴിയാതെ ജയിലിൽ തള്ളേണ്ടിവന്നു. തുടർന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിലുണ്ടായ ബഹുജനപ്രക്ഷോഭണഫലമായി അന്നത്തെ പ്രധാനമന്ത്രി ഇക്കാര്യത്തിലിടപെടുവാൻ പ്രേരിതനാവുകയും, അങ്ങനെ പതിനഞ്ചുദിവസത്തെ ജയിൽവാസാനന്തരം അദ്ദേഹം വിമുക്തനാവുകയും ചെയ്തു. ജയിലിൽ വച്ച് അവിടത്തെ അന്തേവാസികൾ, സോവ്യറ്റ് യൂണിയൻ വിശേഷങ്ങൾ ആരായുന്നതിന് സൗകര്യം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിനു ചുറ്റും തിങ്ങിക്കൂടിയിരുന്നു,

മനുഷ്യസമുദായത്തിന് സുശോഭനമായ ഒരു ഭാവിയുടെ നേട്ടം കമ്മ്യൂണിസത്തിൽ കൂടി ഉണ്ടാകുമെന്ന് അവർക്കെല്ലാം അന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. അന്നത്തെ ബൽജിയം പ്രധാനമന്ത്രിയും ഒരു സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതാവുമായിരുന്ന വ്യാഡർവെൽഡെ (Vader Velde) ഇരുപത്തഞ്ചു വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് അടക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അതേ ജയിലറയിലാണ് പാമിദത്തിനേയും പാർപ്പിച്ചിരുന്നതെന്ന വെറും സംഗതി അവരെ ആ തീരുമാനത്തിലെത്താൻ കൂടുതൽ പ്രേരിപ്പിച്ചു.

1926-ൽ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നടന്ന മഹത്തായ പൊതുപണിമുടക്കു കാലത്തും ദത്ത് ബൽജിയത്തിലായിരുന്നു. തൊഴിലാളികളുടെ പ്രക്ഷോഭണചരിത്രത്തിൽ അതിപ്രധാനമായ ആ സംഭവം സംബന്ധിച്ച് വിശ്വത്തെ വിസ്മയിപ്പിച്ചു വിപ്ലവാത്മകമായ വാർത്തകൾ അപ്പോഴപ്പോൾ അദ്ദേഹം ലോകമാസകലം എത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചരിത്രപ്രധാനമായ ആ സമരത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ അതിനെ മർദ്ദിതവർഗ്ഗക്കാരുടെ വിജയമുദ്രയായിപുരോഗമനവാദക്കാർ പോലും കൊട്ടിഘോഷിച്ചപ്പോൾ, ആ പ്രചരണത്തിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന ദൂഷിത നയവഞ്ചകത്വത്തെ സാധാരണജനങ്ങൾക്കു എടുത്തുകാട്ടുവാൻ മുൻവന്നതും അദ്ദേഹമാണ്. ആ പൊതു പണിമുടക്കത്തെപ്പറ്റി നിഷ്പക്ഷമായ ഒരു വിവരണം അനന്തരസംഭവങ്ങളുടെ തനിനിറത്തോടുകൂടി പാമിദത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ മാത്രം കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. സമീപസ്ഥരായ മറ്റാളുകൾക്ക് കാര്യങ്ങളുടെ സൂക്ഷ്മാവസ്ഥ ശരിക്കു ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന സമയങ്ങളിൽ വളരെയകലെ 'ബ്രസ്സിൽസിൽ' ഇരുന്നു ദൈനംദിനകാര്യകാരണവിവേചനം ചെയ്യുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു് അസാമാന്യപാടവമുണ്ടായിരുന്നു. അതേവിധം, ഇൻഡ്യയിൽ പ്രവേശനം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടും ഇന്നാട്ടുകാരായ പലരേക്കാളും ഇവിടത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ സസൂക്ഷ്മം പഠിക്കാൻ പാമിദത്തിനു് സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. തന്റെ രാഷ്ട്രീയജീവിതത്തിലെ ആരംഭദശയിൽത്തന്നെ ഇൻഡ്യയേയും ഇവിടത്തെ രാഷ്ട്രീയനിലയേയും കുറിച്ച് പഠിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം കൂടുതൽ ഉൽക്കണ്ഠ പ്രദർശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ദേഹാസ്വാസ്ഥ്യം പ്രമാണിച്ച് വിശ്രമമെടുക്കാൻ നിർബന്ധിതനായ കാലത്തു് 1924-ൽ ആണ് ആദ്യമായി ഇൻഡ്യയെപ്പറ്റി അതിപ്രധാനമർഹിക്കുന്ന 'ആധുനിക ഇൻഡ്യ' എന്ന പുസ്തകം അദ്ദേഹം എഴുതിയതു്. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നപക്ഷം ആ പുസ്തകത്തിന് ഇൻഡ്യൻ അന്തരീക്ഷത്തെ കണികാണുവാൻപോലും കഴികയില്ലെന്ന് മുൻകൂട്ടി കണ്ട ദത്ത് തന്റെ പുസ്തകം ആദ്യമായി ബ്രിട്ടീഷ് പ്രസിദ്ധീകരണക്കമ്പനിക്കാരെ ഏല്പിക്കാതെ, അതിന്റെ കയ്യെഴുത്തുപ്രതി ഇൻഡ്യയിലേക്കയക്കുകയാണുണ്ടായതു്. അങ്ങിനെ 'ആധുനികഇൻഡ്യ' ആദ്യമായി ഇൻഡ്യയിൽ അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. ഉടനെ ഗവർമ്മെന്റു ആ പ്രസിദ്ധീകരണത്തെ നിരോധിച്ചുവെങ്കിലും, അതിന്റെ ഏതാനും പ്രതികൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ സന്ദേശവുമായി ദേശീയ പ്രസ്ഥാനത്തിലേക്കു പലശതം ആളുകളെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ട് വായനക്കാരുടെ ഇടക്കു കൈമറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇൻഡ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സോഷ്യലിസ്റ്റ് നേതാക്കളിൽ പലരും മാർക്സിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളായി കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതിന് ഈ ഗ്രന്ഥം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. "ആധുനിക ഇൻഡ്യ" കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർക്കു മാത്രമല്ല, ലോകമാസകലം സാമ്രാജ്യവിദ്വേഷികൾക്കും ഒരു പാഠപുസ്തകമായിത്തീർന്നു.

അടിമത്വത്തിൽനിന്ന് മോചിതരാവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ജനലക്ഷങ്ങളുടെ അവകാശവാദവുമായി പുറത്തുവരുന്ന പാമിദത്തിന്റെ ലേഖനങ്ങൾ അധികമധികംപേർ ആകാംക്ഷയോടെ വായിച്ചുവന്നതോടെ കോളനിസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഒരു പേരുകേട്ട എഴുത്തുകാരനും വിമർശകനുമായിത്തീർന്നു.

ഇംഗ്ലണ്ട് സന്ദർശിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ ദേശീയ നേതാക്കന്മാരെയും ദത്തുകണ്ട് സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിശിഷ്യ പണ്ഡിത ജവഹർലാൽ നെഹ്രുവുമായുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൗഹാർദ്ദബന്ധം പ്രസ്താവയോഗ്യമാണ്. സാമ്രാജ്യത്വവിനാശകപ്രേരകങ്ങളായ അനേകം മൌലിക പ്രശ്നങ്ങൾ ഈ രണ്ടുജ്വലചിന്തകന്മാരുടെയും ഏകോപിച്ചുള്ള ശ്രദ്ധക്കു പലപ്പോഴും കേന്ദ്രമായിട്ടുണ്ട്. പാമിദത്തു ഇന്ത്യയ്ക്കുവേണ്ടി എഴുതുക മാത്രമല്ലാതെ, ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രശ്നത്തെയൂറോപ്പു മുഴുവനും എടുത്തുകാണിച്ച് പൊതുവാകെ ഒരനുഭാവപരമായ അന്തരാഷ്ട്രീയാഭിപ്രായം രൂപവൽക്കരിച്ചു. 1936 മുതൽ ഓരോ ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യദിനത്തിലും ലണ്ടൻ ട്രഫാൽഗർ സ്ക്വയറിൽ(Trafalgar Sguar London) അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരിടത്തു് ഏതെങ്കിലും കേന്ദ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യ ദിനാചരണത്ത

എച്ച്. ജി. വെത്സ്

രാജകീയ റിസർവ്വ്

(സോഷ്യലിസ്റ്റ് ലീഡറിൽ നിന്ന്.
വിവർത്തനം—'സഹോദരൻ')

അമേരിക്കയിലൊ, മറെറവിടെയെങ്കിലുമോ സ്ഥാനവസ്ത്രങ്ങൾക്കും സ്ഥാനപ്പേരുകൾക്കും കൊതിയേറിയ ജനങ്ങളുള്ള ഒരു ജില്ല ഒരു രാജകീയ റിസർവാക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. ലോകത്തിലെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടരായ രാജകുടുംബങ്ങൾക്കു അവിടെ താമസിച്ചു അന്യോന്യം സ്ഥാനപ്പേരുകളും ബഹുമതികളും വിതരണം ചെയ്യുകയും കയ്യിൽ വരുന്ന പണം മതിവരെ ചിലവാക്കുകയും ചെയ്യാം. ഈ വിശ്യവൃത്തത്തിൽ പാക്കാൻ ആരും നിർബന്ധിതരാകയില്ല. അവിടെ പാക്കാൻ ഇഷ്ടമുള്ളവരെ ഒഴിപ്പിക്കുകയും ഇല്ല. ഡംഭരേയും വിഡ്ഢികളേയും ഇങ്ങിനെ സൗമ്യമായും എന്നാൽ ഫലപ്രദമായും ഊററിമാററിയാൽ അവരെക്കൊണ്ടുള്ള ബാധയില്ലാതെ ലോകത്തിലെ ജനകീയഭരണത്തിനു സർവ്വരുടേയും ക്ഷേമം സാധിക്കുന്നതിലുള്ള ദീർഘയത്നം തുടരാം. രാജഭരണം ജനകീയഭരണത്തിനു നേരെ എതിരാണ്. അതു അങ്ങിനെ ആകാതെ തരമില്ല. കൊട്ടാരമുള്ളേടത്തു കച്ചവടത്തിനുള്ള ബഹുമതികളും സ്ഥാനപ്പേരുകളും ഉണ്ടായിരിക്കും. മനുഷ്യസമത്വം അവിടെ നിഷേധിക്കപ്പെടും. സാധാരണക്കാരനു അവിടെ കൃത്രിമവും അപമാനകരവുമായ താഴ്ചയും വരും. അവനേക്കാൾ സ്ഥിതിയുമുള്ളവർ അവനെ നിന്ദയോടുകൂടി നോക്കുമ്പോൾ അവൻ വെറുതെ മേലോട്ടുനോക്കണം. അവനു ജീവിതത്തിന്റേയും സഹജാതരുടേയും മുഖത്തു ശരിക്കു നേരെ നോക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല. ഈ കാരണത്താൽ ഞാൻ എന്നും ജനാധിപത്യവാദിയാണ് 50 കൊല്ലം മുമ്പെ ഞാൻ ജനാധിപത്യവാദിയായ ഏക ഇംഗ്ലീഷുകാരനായിരുന്നു. അന്നു അതു് എന്നിൽ ഒരു ഭ്രമതവും വൈകല്യവും കിറുക്കുമായിട്ടാണ് കരുതപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ഇപ്പോൾ ലോകം മുഴുവൻ ജനാധിപത്യത്തിൽ വരികയാണ്.

വമ്പിച്ച മോസ്ലിഫണ്ടിന്റെ കാര്യം പുറത്തുവരാതെ പൊതിഞ്ഞുവെക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. അതിനകത്തു എന്താണ് നടക്കുന്നതെന്നു ലോകത്തിലെ ജനകീയഭരണസമുദായങ്ങൾക്കെല്ലാം അറിയേണ്ടതുണ്ടു്. നമ്മുടെ രാജകുടുംബം ഈ കാര്യത്തിൽ എത്രത്തോളം പെട്ടിട്ടുണ്ടു്? പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ഹാനോവർ രാജകുടുംബം (ബ്രിട്ടീഷ്) സാവോയ് രാജകുടുംബം (ഇററലി) പോലെതന്നെ രാജ്യം വിടുകയും ഇംഗ്ലണ്ടു് അതിന്റെ പണ്ടത്തെ സ്ഥിരമായ ജനാധിപത്യപ്പഴമകളിലേക്കു അതായതു് ക്രോംവെൽ മിൽടൻ, ഷെല്ലി ഇവരുടേയും ചാർലസ് ഒന്നാമൻ രാജാവിന്റെ ചതിവുകൾക്കും രാജ്യദ്രോഹികൾക്കും വേണ്ടതു ചെയ്ത രാജഘാതകരുടേയും പഴമകളിലേക്കു വരികയും വേണം. ലോകത്തിലെ തകർന്നുവരുന്ന രാജവാഴ്ചസമ്പ്രദായത്തോടു ഇംഗ്ലീഷ്കാരെ കൂട്ടിക്കെട്ടുന്ന ഈ ജർമ്മൻ ഭരണമുള്ള ഈ രാജഭരണവും കൂടുതൽ കൂടുതൽ രഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തുവരുന്നതുകൊണ്ടു അപകടത്തിലാകുന്നുണ്ടു്. ഈ രഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തുവരുന്നുണ്ടു്. വരാതെ നിവൃത്തിയുമില്ല. ഈ കളങ്കം പിടിച്ച ജനങ്ങൾക്കു അവരോടു ഇനിയും ദയവായി പെരുമാറിയേക്കാമെന്നുള്ളപ്പോൾ തന്നെ എന്തുകൊണ്ടു ബുദ്ധിപൂർവ്വവും ദേശാഭിമാനപരവുമായിട്ടുള്ള സംഗതി ചെയ്തുകൂടാ?

ബ്രിട്ടീഷ് രാജകുടുംബം മോസ്ലിക്കൊ. മോസ്ലിയുടെ ഫാസിസ്റ്റ്കക്ഷിക്കൊ ധനസഹായം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു ബ്രിട്ടീഷ് രാജാവിന്റെ ഖജാൻജി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. രാജകീയഫണ്ടിന്റെ ഭരണം മാത്രമാണ് ഖജാൻജിക്കുള്ളതു്. രാജാവിനു സ്വകാര്യകണക്കുണ്ടായിരുന്നേക്കാം. അതിനെപ്പററി അദ്ദേഹത്തിനു അറിവില്ല. ഈ ജനശ്രുതി നിഷേധംകൊണ്ടുള്ള ഗണനപോലും അർഹിക്കുന്നില്ലെന്നാണ് ഒരു കൊട്ടാരം വക്താവ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്.

ന് തടിച്ചുകൂടുന്ന മഹായോഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം മുടങ്ങാതെ ഈ വിഷയം സംബന്ധിച്ചു ഗംഭീരപ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തുവരുന്നു.

1940-ൽ ദത്തെഴുതിയ രണ്ടാമത്തെ അതിപ്രധാനമായ ഗ്രന്ഥം—ഇന്നത്തെ ഇന്ത്യ(India Tody) പുറത്തുവന്നു. വീണ്ടും ഇന്ത്യയിൽ നിരോധിക്കപ്പെട്ടിട്ടും നിയമവിരോധമായി ഇന്ത്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു ഈ പുസ്തകവും 'ആധുനികഇന്ത്യ'യെപ്പോലെ തന്നെ ദേശാഭിമാനികളായ ഭാരതീയർക്കു ഒരു പാഠ്യപുസ്തകമായും, ഇന്ത്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യകാംക്ഷികളായ വിദേശികൾക്കു കൂടി ഒരു മഹൽശക്തിദീപമായും കാണപ്പെട്ടു. അവസാനം 1943-ൽ ബ്രിട്ടനിലെ പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകാലത്തു് തന്റെ നിയോജകമണ്ഡലമായസ്സാർബ്ബ്രൂക്കിൽവച്ചു് ദത്തു് ഇന്ത്യാസെക്രട്ടറിയായിരുന്ന ആമറി പ്രഭുവിനെ കഠിനമായി എതിർത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആക്ഷേപങ്ങളാൽ തന്റെ അന്തസ്സിനു പററിയ ക്ഷതം മാററുവാനായി ഒരു വർഷത്തിനകം തന്നെ ഇന്ത്യാസെക്രട്ടറിക്കു പ്രത്യേക സഞ്ചാരപരിപാടികളും പ്രചരണവേലയും കൈക്കൊള്ളേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ടു്. 30 000 സമ്മതിദായകർ മാത്രമുള്ള അനിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ മാത്രം "ആമറി എന്തു ചെയ്തു." എന്നുപേരുവച്ച ലഘുലേഖകൾ 6000 വിററഴിഞ്ഞുവെന്നറിയുമ്പോൾ പാമിദത്തിന്റെ പ്രചരണത്തിന്റെ ശക്തി മനസ്സിലാവുന്നതാണ്. അവസാനമായി ഈ ലഘുലേഖകളുടെ അപ്രതിരോധമായ പ്രേരകശക്തിയാണ്, പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ എതിരായ് തിരിച്ചുവിട്ടു് ആ സാമ്രാജ്യദുഷ്പ്രഭുത്വത്തിന്റെ അരുമസന്താനമായ ആമറിയുടെ ചരിത്രപ്രസിദ്ധമായ പരാജയത്തിന് മൂലകാരണമായിരുന്നതെന്നു ദത്തിനെതിരായിനിന്ന ലേബർ സ്ഥാനാർത്ഥികൂടി സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദത്തു തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും' സാമ്രാജ്യനയത്തിനെതിരായി ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യവാദത്തെ സുശക്തമാക്കുവാൻ അദ്ദേഹമാരംഭിച്ച അതിമഹത്തായ ആ പ്രസ്ഥാനമാണ് ഇൻഡ്യൻ പ്രശ്നത്തെ പിന്നീട് ബ്രിട്ടീഷ്രാഷ്ട്രീയാന്തരീക്ഷത്തിൽ ഉയർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നതെന്നു പറയാം.

ഇന്ന്, ബ്രിട്ടനിലെ തൊഴിലാളികളുടേയും, നമ്മുടെ ദേശീയപ്രസ്ഥാനത്തിന്റേയും അനിഷേധ്യമായ ശക്തിവിശേഷത്തിന്റെഫലമായി, പിതാവിന്റെ ജന്മദേശത്തു് തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന നികൃഷ്ടമായ ആ നീണ്ട നിരോധനത്തെ ഉടച്ചെറിഞ്ഞു രജനി പാമിദത്തു് ഇൻഡ്യയിലെത്തിയിരിക്കയാണ്. ഒരിക്കൽകൂടി ഡെയിലിവക്കർക്കയയ്ക്കുന്ന വാർത്തകളും (Daily worker Br: com party organ) ലേബർ മന്ത്ലിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന കാര്യഗൗരവമേറിയ ലേഖനങ്ങളും വഴി ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യവാദത്തെ സധൂകരിച്ചു് ഇന്റർനാഷനൽ പ്രസ്സിന്റെ അഭിപ്രായം രൂപീകരിക്കാനും തന്മൂലം റായിട്ടർ തുടങ്ങിയ ബ്രിട്ടീഷനഭാവികൾ ചെയ്യുന്ന ദുഷ്പ്രചരണത്തെ നിമ്മാജ്ജനം ചെയ്യാനുമായി അദ്ദേഹം ഉററു ശ്രമിക്കുകയാണ്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രമം ഫലപ്രദമാവുമെന്നും അടുത്ത ഭാവിയിൽ തന്നെ ഒരു സ്വതന്ത്രഭാരതത്തെ വീണ്ടും സന്ദർശിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിനിടയുണ്ടാകുമെന്നും നമുക്കു പ്രത്യാശിക്കാം.

(സ്വതന്ത്ര്യയിൽനിന്ന് വിവർത്തകൻ കെ. പി. എസ്.)

രാഷ്ട്രീയനാടകം

ഉർദു പുരോഗമന സാഹിത്യകാരന്മാരിൽ അഗ്രേസരനായ
സർദാർ ആലിജാഫ്റി
എഴുതിയ

ആരുടെ രക്തം?

(ഇന്ത്യൻ പീപ്പിൾസ് തിയേററിനാൽ ബോംബേ നഗരത്തിൽ അനവധി പ്രാവശ്യം അഭിനയിക്കപ്പെട്ടതു്.)
വിവർത്തകൻ:—പി.വി.രാമവാരിയർ. വില ഒരു രൂപാ മാത്രം.

ഡി.സി. കമ്പനി, കോട്ടയം.

5 പുസ്തകങ്ങൾ.

1. അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണം വി. വി. വക്കി 0—12—0
2. തകഴിയുടെകഥകൾ 1—4—0
3 നിവേദനം പൊൻകുന്നം വർക്കി. 1—8—0
4. പുരോഗമനസാഹിത്യം എന്തിന്? 1—4—0
5. മേൽവിലാസം കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള 1—0—0

നാഷനൽ ബുക്ക്സ്റ്റാൾ
കളരിക്കൽ ബസാർ, കോട്ടയം.

(3-ാംപേജിൽ നിന്നു)

ൽ നാടകവേദിയിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കാമെന്നു അവർ തെളിയിക്കുന്നു. ശാസ്ത്രം, രാഷ്ട്രം സമുദായം ഇങ്ങനെ ഏതു മണ്ഡലത്തെയും കലയ്ക്കു സ്പർശിക്കാമെന്നും അതിന്റെ തത്വങ്ങളെ ബഹുജനങ്ങൾക്കു സുഗ്രഹമാക്കിത്തീർക്കാമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു സംഘം കലാകാരന്മാരുടെ ധീരോദ്യമമാണീ സംഘടന. പണക്കൊതിയന്മാരായ വ്യവസായികളുടെ വിലാസരംഗമായി അധഃപതിച്ച നമ്മുടെ നാടകവേദിയെ വിശുദ്ധീകരിക്കാൻ ഇത്തരംമാതിരി സംഘടനയ്ക്കല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും കഴിവില്ല. ആയിരം പ്രസംഗങ്ങളെയും വിമർശനങ്ങളെയുംകാൾ ഫലം ചെയ്യും ഇത്തരത്തിലൊരു നാടകത്തിന്റെ രംഗപ്രയോഗം.

അനശ്വരതയിലേക്കുള്ള ക്ഷണത്തിന്റെ കഥയിതാണ്. അനേക കാലത്തെ പരീക്ഷണങ്ങളുടെ ഫലമായി ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ അമർത്ത്യത പ്രാപിക്കാനുള്ള ദിവ്യൗഷധം കണ്ടുപിടിച്ചു. ആ കണ്ടുപിടിത്തത്തിന്റെ ഉന്മാദത്തിൽ മയങ്ങുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ സ്വപ്നദർശനമാണ് നാടകത്തിന്റെ സത്താഭാഗം. ജീവാമൃതം തട്ടിയെടുക്കാനായി ഓരോരുത്തരുടെയും വരവാണ്. ആദ്യംവന്നതു സൗന്ദര്യത്തിന്റെ മൂർത്തീകരണമെന്നാഹങ്കരിക്കുന്ന ഒരു സിനിമാതാരം. പിന്നെ ജോൺബുള്ളിന്റെ ഒരു പുതിയപതിപ്പ് പിന്നെ പുരോഹിതൻ, അടുത്തതു ഹിററ്ലർ. ഇവരോരുത്തരും അവരുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ സവിശേഷം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന മട്ടിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞനോടു ജീവാമൃതം ചോദിക്കുന്നു. ആർക്കും അദ്ദേഹം കൊടുക്കുന്നില്ല. സ്വപ്നം അവസാനിച്ചു. ദിത്തിക്കു വെള്ളപൂശുന്ന ഒരു വേലക്കാരൻ പ്രവേശിച്ചു അയാൾക്കു ജീവാമൃതം കൊടുത്തുകളയാമെന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞൻ സ്വേച്ഛയാ തീരുമാനിച്ചു. സാമ്രാജ്യാധിപന്മാരും സൗന്ദര്യധാമങ്ങളുംകേണപേക്ഷിച്ചിട്ടുംകൊടുക്കാതിരുന്ന ആ ജീവാമൃതം ആ തൊഴിലാളി നിഷേധിച്ചു. അയാൾ ആ ദിവ്യൗഷധത്തിനു യാതൊരു പ്രയോജനവുംകണ്ടില്ല. വെളിയിൽക്കൂടി കടന്നുപോയ ഒരു തൊഴിലാളി ഘോഷയാത്രയിൽ പങ്കുകൊള്ളാൻ വെമ്പൽ പിടിച്ചോടിയ തൊഴിലാളിയുടെ കൈയിൽനിന്നു മരുന്നുകുപ്പി താഴെവീണു പൊട്ടുന്നതോടുകൂടി നാടകം അവസാനിക്കുന്നു.

ധ്വനിപ്രധാനമായ ഈ കഥയ്ക്കു പല വ്യാഖ്യാനങ്ങളും നൽകാനുണ്ടാകും, പക്ഷെ വ്യംഗ്യത്തെ വാച്യമാക്കുന്നതു ഒരു അനാവശ്യയത്നമാണ്. എങ്കിലും ഈ കൃതിയുടെ മേന്മ ഏതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ കൃതി ആധുനികലോകത്തിന്റെ ഒരൊന്നാന്തരം പരിഹാസചിത്രമാണ്. ഈശ്വരന്റെ ശക്തിയെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞൻ, തന്റെ സൗന്ദര്യത്താൽ ലോകത്തെ മുഴുവൻ കാൽച്ചുവട്ടിലാക്കിയെന്നാഹങ്കരിക്കുന്ന സിനിമാതാരം നല്ലവേഷവും പച്ചച്ചിരിയുമായി ലോകത്തെ വഞ്ചിക്കുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വം മനുഷ്യരെയും ദൈവത്തെയും ചൂഷണം ചെയ്യുന്ന പുരോഹിതർ ഇങ്ങനെ പരിഹസിക്കപ്പെടേണ്ട പലതിനേയും ഗ്രന്ഥകാരൻ കളിയാക്കിയിട്ടുണ്ട്. ആ കളിയാക്കൽ പ്രയോജനകരവും കലാത്മകവും ആണുതാനും. ഒരു ഉദാഹരണം മാത്രം കാണിക്കാം.

ഹിററ്ലർ:- ഞാൻ ആജ്ഞാപിക്കുന്നു ജീവാമൃതം ഉടൻ എനിക്കു കാഴ്ചവയ്ക്കുക.

ശാസ്ത്രജ്ഞൻ:- എന്റെ രസികക്കൂട്ടാ അൽപ്പം ഒന്നു ക്ഷമിക്കൂ. നിങ്ങൾ ചാർലി ചാപ്ളിനല്ലെന്നു തന്നെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കട്ടെയോ?

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ

നമ്മുടെ സാഹിത്യ നിരൂപണം

ലേഖകൻ

എ. ബാലകൃഷ്ണപിള്ള

ഹിററ്ലർ:- ആ ഷേക്സ്പിയറിന്റെ കാര്യം എന്നോടു മിണ്ടരുതു്. നിങ്ങൾ ഒരു ആര്യവംശജനാണെന്നു് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നു.

ശാസ്ത്രജ്ഞൻ:- അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ഹിററ്ലർതന്നെ. അതെ, ഞാൻ ആര്യവംശത്തിൽ പെട്ടവനാണെന്നാണ് വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. അങ്ങിനെയല്ലെങ്കിലൊ?

ഹിററ്ലർ:- അല്ലെങ്കിൽ ഒരു യൂദൻ പാകംചെയ്ത യാതൊന്നും — ജീവാമൃതമാണെങ്കിൽ കൂടി—ഞാൻ ഉപയോഗിക്കയില്ലെന്നുള്ളതാണ് കാര്യം.

ശാസ്ത്രജ്ഞൻ:-ഞാൻ യൂദനല്ല. എങ്കിലും ഒരെളിയ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഞാൻ ഐൻസ്റ്റീന്റെ വംശത്തിൽ ജനിക്കുന്നതു് അഭിമാനകരമായി വിചാരിക്കുന്നുണ്ട്...."

ഇതുവായിക്കുമ്പോൾ ഈ നാടകം ഒരു സങ്കൽപ്പരംഗമാണെന്നുള്ളതുപോലും നാം മറന്നുപോകും. ഹിററ്ലറും ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായി കണ്ടുമുട്ടിയിരുന്നെങ്കിൽ ആ മട്ടിൽത്തന്നെ ഹിററ്ലർ സംസാരിക്കുമെന്നു് നമുക്കെന്തുകൊണ്ടോ തോന്നിപ്പോകുന്നു.

ഇതുപോലെ ഇതിലെ മറ്റു കഥാപാത്രങ്ങളും. അവർ ഏതു വർഗ്ഗത്തിനു് പ്രതിനിധീഭവിക്കുന്നുവൊ അതിന്റെ വടിവൊത്ത മാതൃകകളാണ് ഓരോരുത്തരും. സിനിമാതാരം ആറു ശതമാനവും. ഇന്നത്തെ ഒരു സിനിമാതാരമാണ്—ഗർവ്വിഷ്ഠയായ പെൺകോലവും കുഞ്ഞൻ ബാലയുടേയും ഒരു കൂട്ടിവാറ്റ്. ജോൺബുൾ ചർച്ചിലിന്റെയും, ക്രിപ്സിന്റെയും, ബെവിന്റെയും ഒരൊന്നാന്തരം സംയോഗമാണ്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ഇതിലെ കഥാപാത്രങ്ങൾ ശ്വേധാ ജീവനുള്ളവയാണ്. പ്രചരണം എങ്ങിനെ കലാഭംഗി കളയാതെ നിർവഹിക്കാമെന്നു ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ ഈ നാടകത്തെ നമുക്കു ധൈര്യത്തോടുകൂടി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. മലയാളത്തിലെ പുരോഗമന സാഹിത്യകാരന്മാർക്കു് ഇന്ത്യയിലെ ഒന്നാംകിട പുരോഗമനസാഹിത്യകാരന്മാരിലൊരാളായ അബ്ബാസിന്റെ ഈ കൃതി ഒരു വഴികാട്ടിയായിത്തീരുമെന്നു ഞാൻ ആശിക്കുന്നു.

ഒടുവിൽ ഇതിന്റെ മലയാള തർജ്ജിമയെപ്പറ്റി ഒരു വാക്ക്. മി. വി.വി. വർക്കി പരാജയപ്പെടുന്നില്ല. പക്ഷെ വളരെ വിജയിച്ചിട്ടുമില്ല. മൂലത്തിലെ വാചകങ്ങളുടെ ശക്തി പൂർണ്ണമായി പ്രതിഫലിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാതെവന്നിട്ടുള്ള ഭാഗങ്ങൾ ഇതിലുണ്ട്. ഒന്നു രണ്ടു ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇതാ. രണ്ടാംവശത്തു് ജോൺബുള്ളിന്റെ പ്രസ്താവനയിൽ "എന്നാൽ ഞാൻ ജോൺബുൾ തന്നെ. 1944-ലിലെ "ജോൺബുൾ" എന്നു കാണുന്നു. അവിടെ "1944 മോഡൽ ജോൺബുൾ" എന്നു തന്നെ ആകാമായിരുന്നു.

പിന്നെയും ജീവാമൃതം ചോദിച്ചുകൊണ്ട് ജോൺബുൾ പറയുന്നു "എന്നാൽ..........അളു എനിക്ക്.... ....അതിൽ ഒരു തുടം..................എനിക്കു കിട്ടിയാൽ വിരോധമില്ല." "I don't mind taking an ounce" എന്ന മൂലത്തിന്റെ ശക്തിയും കുശലതയും അതിൽ സ്ഫുരിക്കുന്ന ഔദ്ധത്യവും ഈ തർജ്ജിമയ്ക്കില്ല.

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെപേരുതന്നെയും "അമർത്ത്യതയിലേക്കുള്ള

അടുത്ത ലക്കത്തിൽ

മാററം

ലേഖകൻ

വി. സി. ചാക്കോ എം എ.

ക്ഷണം" എന്നായിരുന്നെങ്കിൽ കുറച്ചുകൂടി ഭംഗിയായിരുന്നേനെ എന്നും എനിക്കു പക്ഷമുണ്ട്. പക്ഷെ ഇതൊക്കെ ചില്ലറ പിശകുകളെന്നേയുള്ളു. കാര്യമാക്കാനില്ല.

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസാധകന്മാർ നിർലോപമായ പ്രശംസയ്ക്കു അർഹരാണ്. പുറം ചട്ടയുടെ ഡിസയിൻ, അച്ചടി, മൂലഗ്രന്ഥത്തിലെ ചിത്രങ്ങളുടെ പകർപ്പു, ഇതെല്ലാം ആശിക്കാവുന്നിടത്തോളം ഭംഗിയായി അവർ നിർവഹിച്ചിരിക്കുന്നു.

For

BANKING BUSINESS

of every description

Branches at

1. PALAI
2. PIRAVAM.
3. PAMPADI
4. KOTHAMANGALAM
5. KUMARAKAM
6. EARATTUPETTA,
7. KALAKETTI
8. ERUMELI.
9. KOTTAYAM.

APPROACH

ORIENT

CENTRAL

BANK LTD.,

KOTTAYAM.

കെ. ദാമോദരൻ

നാണയവ്യവസ്ഥ

(ധനതത്വ ശാസ്ത്രം)

(സുഖ ജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം വിഭവങ്ങളും സേവനങ്ങളുമാണ്. അവയുടെ സമ്പാദനമാണ് മനുഷ്യപ്രയത്നത്തിന്റെ പരമ ലക്ഷ്യം. അതു കൊണ്ട് അവയുടെ സമ്പാദന വിനിയമങ്ങളെപ്പററിയുള്ള ശാസ്ത്രീയ ജ്ഞാനം മനുഷ്യനെ വ്യക്തിയായിട്ടോ സമുദായമായിട്ടോ പഠിക്കുന്നതിൽ ആവശ്യമായിത്തീരുന്നു. ഈ ശാസ്ത്രീയ ജ്ഞാനത്തിനാണ് ധന തത്വ ശാസ്ത്രം എന്നു പേരു പറയുന്നതു്. രാഷ്ട്രീയവും സാമുദായികവുമായ പല പ്രശ്നങ്ങളിലും, ഉയർന്ന സ്ഥാനങ്ങളിൽ കൂടി ഇന്ന് വലിയ ചിന്താകുഴപ്പം കാണുന്നതിന്റെ കാരണം, ഈ തത്വങ്ങളെപ്പററിയുള്ള അജ്ഞതയാണ് ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഭാഷയിൽ സാധാരണന്മാർക്ക് മനസ്സിലാക്കാവുന്ന രീതിയിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പ്രബന്ധങ്ങൾ ഇല്ലെന്നുള്ളതു് സ്വതേ ദുർഘടമായ ഈ തത്വങ്ങളുടെ വ്യാപ്തിയെ കാര്യമായി ബാധിക്കുന്നു. വളരെ ലളിതമായ ചില വസ്തുതകളെ പററിപ്പോലും സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വലിയ തെററിദ്ധാരണകൾ ഉണ്ട്. അതു കൊണ്ട് മലയാളത്തിലെ മികച്ച സാഹിത്യകാരനായ ശ്രീ. കെ. ദാമോദരൻ, "പ്രസന്ന കേരള"ത്തിനു് പ്രത്യേകമായി എഴുതുന്ന ഈ ലേഖന പരമ്പര പൊതു ജനങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു. ശ്രീ. ദാമോദരൻ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്ന രീതി, ധന ശാസ്ത്ര തത്വങ്ങളുടെ ഒരു സംഗ്രഹം തുടർച്ചയായി കൊടുക്കുകയെന്നതല്ല; പ്രധാനമായ ചില വിഷയങ്ങളെ പരാമർശിച്ച് ഏററവും ലളിതമായ ഭാഷയിൽ വിശദീകരണങ്ങൾ നൽകുകയാണ്. പത്രാധിപർ)

ഇന്നത്തെ സമുദായത്തിൽ പണത്തിന് അതിപ്രധാനമായ ഒരു സ്ഥാനമാണുള്ളതു്. പണമില്ലാതെ ഇക്കാലത്തു ആർക്കും ജീവിക്കാൻ കഴികയില്ല. മുതലാളിക്ക് അസംസ്കൃത സാധനങ്ങൾ വാങ്ങാനും, തൊഴിലാളിക്ക് ഉപഭോഗസാമഗ്രികൾ വാങ്ങാനും, പണമാവശ്യമാണ്. വിദ്യാർത്ഥിക്കു പുസ്തകം വാങ്ങാനും കൃഷിക്കാരന് തുണി വാങ്ങാനും പത്രമുടമസ്ഥനു കടലാസു വാങ്ങാനും പണം വേണം. ധനികനെന്നപോലെതന്നെ ദരിദ്രനും വെള്ളക്കാരനെന്നപോലെതന്നെ കറുത്ത നാട്ടുകാരനും പണം കൂടിയേ കഴിയൂ.

സമുദായത്തിലെ മിക്ക സ്വത്തുക്കളും ഇന്ന് സൗകാര്യവ്യക്തികളുടെ സ്വത്തുക്കളാണ്. ഈ സൗകാര്യവ്യക്തികൾ തങ്ങളുടെ സ്വത്തുക്കൾ പരസ്പരം കൈമാറുകയും താന്താങ്ങൾക്കാവശ്യമായ സാമഗ്രികൾ മററുള്ളവരിൽ നിന്നു വാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഒരു ചരക്കുടമസ്ഥൻ, മറെറാരാൾക്കു തന്റെ ചരക്കു കൊടുത്തു് തനിക്കാവശ്യമുള്ള വേറൊരു ചരക്ക് അയാളിൽ നിന്നു നേരിട്ടു വാങ്ങുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു. പിന്നെയോ അയാൾ തന്റെ ചരക്കു വിററ് പണം വാങ്ങുന്നു. ആ പണം കൊണ്ട് ഇഷ്ടമുള്ളപ്പോൾ ഇഷ്ടമുള്ളതുവാങ്ങാൻ അയാൾക്കു സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ ചരക്കുകളുടെ കൈമാററത്തിനുള്ള ഒരു മദ്ധ്യവർത്തിയായിട്ടാണ് പണം ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്നതു്. എല്ലാ കൈമാററങ്ങളും പണത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണു നടക്കുന്നതു്. എല്ലാ സ്വത്തുക്കളും പണക്കണക്കിലാണ് കാണപ്പെടുന്നതു്. പണത്തിന്റെ പ്രധാന യോഗ്യത അതു സ്വത്തുക്കളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവെന്നതാണ്.

എന്നാൽ, എല്ലാക്കാലത്തും പണമുണ്ടായിരുന്നുവോ? ഇല്ല. പണമില്ലാത്ത ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. കൈമാററവ്യവസ്ഥയുടെ പ്രാരംഭദശയിൽ ചരക്കും ചരക്കും തമ്മിൽ നേരിട്ടുള്ള കൈമാററമാണ് നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നതു്. ചരക്കുകൊടുത്തു് പകരം ചരക്കു വാങ്ങുക എന്ന സമ്പ്രദായത്തിന് 'ബാർട്ടർ' എന്നു പറയുന്നു. ചരക്കുകളുടെ ഉല്പാദനം വർദ്ധിക്കുകയും പരിമിതാതിർത്തികളെ അതിലംഘിച്ചുകൊണ്ട് കൈമാററവ്യവസ്ഥ വികസിക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ബാർട്ടർ സമ്പ്രദായം അപര്യാപ്തമായിത്തീർന്നു. ഈ സന്ദർഭത്തിലാണ് മറെറല്ലാചരക്കുകളുടേയും വിലകളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ചരക്ക് പണമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയതു്.

കൈമാററവ്യവസ്ഥയുടെ വളർച്ചയേയും അനുസരിച്ച് അപ്പപ്പോളായി പല ചരക്കുകളും പണത്തിന്റെ സ്ഥാനമെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പശുക്കളേയോ മൃഗത്തെയോ പണമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. കൈമാററവ്യവസ്ഥ വളരെ വളർന്നപ്പോൾ മാത്രമാണ് സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും പണത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ കയറിക്കൂടിയതു്,

നാണ്യങ്ങളുടെ ആവിർഭാവം

സ്വർണ്ണമോ വെള്ളിയോ പണമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടാൻ തുടങ്ങിയ ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നാണ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വർണ്ണവാളങ്ങളും വെള്ളിക്കഷണങ്ങളുമാണ് പണമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. കൊള്ളക്കൊടുക്കകൾക്കിടയിൽ ലോഹക്കട്ടികളുടെ രൂപത്തിലുള്ള പണം തൂക്കിക്കൊടുക്കേണ്ടിവന്നിരുന്നു. കാലക്രമത്തിൽ നിശ്ചിതമായ തൂക്കവും മാററുമുള്ള ലോഹക്കഷണങ്ങൾ പണമെന്ന നിലയ്ക്കു പ്രചരിപ്പിക്കാൻതുടങ്ങിയപ്പോൾ ഈ ബുദ്ധിമുട്ട് ഏറെക്കുറെ പരിഹരിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനെയാണ് നാണ്യങ്ങൾ ആവിർഭവിച്ചതു്. പിന്നീട്, തൂക്കത്തിലും മാററിലും കൃത്രിമമില്ലാതിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പണത്തിന്റെ നിർമ്മാണം ഭരണാധികാരികൾ ഏറെറടുത്തു.

ഇതു മനസ്സിലാക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. ഒരു സ്വർണ്ണനാണ്യത്തിൽ നാണ്യത്തിന്റെ പേർ എന്തെങ്കിലുമാവട്ടെ—നൂറു മാററുള്ള ഒരു തോല സ്വർണ്ണം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു കരുതുക. എന്നാൽ ഏതെങ്കിലുമൊരു ചരക്കിന്റെ വില ഒരു സ്വർണ്ണനാണ്യമാണ് എന്നു പറയാവുന്നതാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം ആ ചരക്ക് ഒരു തോലസ്വർണ്ണത്തിനു സമമാണ് എന്നത്രെ. ചരക്കിനുപകരമായി കിട്ടുന്നതു് നാണ്യമല്ല, സ്വർണ്ണക്കഷണമാണെങ്കിൽ അതിന്റെ തൂക്കവും മാററും ചരക്കുടമസ്ഥൻ പരിശോധിച്ചുനോക്കും. ഇതു ബുദ്ധിമുട്ടുപിടിച്ച പണിയാണ്. ചരക്കു വിൽക്കുന്നവനേപ്പോലെതന്നെ പണമുടമസ്ഥനും കൊള്ളക്കൊടുക്കയ്ക്കു പോകുമ്പോളെല്ലാം ഒരു തുലാസ്സുകൂടി കൈവശം വെക്കണമെന്നുവരുന്നതു് എത്ര വിഷമമാണ്. പ്രത്യേകിച്ചും കൈമാററവ്യവസ്ഥവരുമ്പോൾ ഈ ബുദ്ധിമുട്ട് പരിഹരിക്കാൻ ഒരു വഴിയേ ഉള്ളൂ. നിശ്ചിതമായ തൂക്കവും മാററുമുള്ള നാണ്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുക എന്ന ചുമതല ഭരണാധികാരികൾ ഏറെറടുക്കണം. അങ്ങിനെതന്നെയാണുണ്ടായതും.

നാണ്യനിർമ്മാണം രാജാവിന്റെ അധികാരമായിത്തീർന്നുവെന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം നാണ്യങ്ങളുടെ തൂക്കമോ മററോ ഇഷ്ടംപോലെ കുറയ്ക്കാൻ രാജാവിന്നധികാരമുണ്ടായിരിക്കുമെന്നല്ല. ഇന്ന നാണ്യത്തിൽ ഇത്ര തൂക്കവും മാററുമുണ്ട് എന്നു മുദ്രകുത്തുകമാത്രമാണ് രാജാവു ചെയ്യുന്നതു്. പ്രലോഭനത്തിനു വഴിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഒരു രാജാവ് നാണ്യത്തിലടങ്ങിയ സ്വർണ്ണം കുറച്ചുവെന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാലെന്താണുണ്ടാവുക? സ്വർണ്ണം വെട്ടിക്കുറച്ചുണ്ടാക്കിയ ഈ നാണ്യം പഴയ നാണ്യമെന്നപോലെതന്നെ അതേ വിലയ്ക്ക് പ്രചരിക്കുമോ. ഒരു തോല സ്വർണ്ണമടങ്ങിയ നാണ്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു അര തോല സ്വർണ്ണമടങ്ങിയ നാണ്യം സ്വീകരിക്കപ്പെടുമോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല. ജനങ്ങൾ നാണ്യം സ്വീകരിക്കുന്നതു് രാജാവിന്റെ ചിത്രവും ഒപ്പും കണ്ടാസ്വദിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല. അതിലടങ്ങിയ സ്വർണ്ണത്തിനു വിലയുള്ളതുകൊണ്ടാണ്, അതു കൊടുത്താൽ അത്രതന്നെ വിലയുള്ള ചരക്കുകൾ വാങ്ങാൻ കഴിയുമെന്ന് ഉറപ്പുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ഒരു തോല സ്വർണ്ണമടങ്ങിയ നാണ്യത്തിൽ നിന്ന് അര തോല രാജാവ് പററിച്ചെടുത്തുവെങ്കിൽ അതിനെ അര തോല സ്വർണ്ണമടങ്ങിയ നാണയമായിട്ടേ ആളുകൾ സ്വീകരിക്കുകയുള്ളൂ. നാണ്യത്തിന്റെ പേർ മാറിയില്ലെന്നുവരാം. പക്ഷെ മുമ്പ് ഒരു നാണ്യം കൊടുത്താൽ കിട്ടിയിരുന്ന ചരക്കിന് ഇപ്പോൾ രണ്ടു നാണ്യങ്ങൾ കൊടുക്കേണ്ടിവരും. ധനശാസ്ത്രനിയമങ്ങൾ രാജാവിനേക്കാൾ ശക്തിയുള്ളവയത്രെ.

വിലകളുടെ മാനദണ്ഡം

വ്യത്യസ്തചരക്കുകൾ വ്യത്യസ്ത അളവിലുള്ള സ്വർണ്ണത്തിനു സമമായിരിക്കും. അതിനാൽ സ്വർണ്ണത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ഈ വ്യത്യസ്തചരക്കുകളെ താരതമ്യപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. ഒരു നിശ്ചിത അളവിലുള്ള സ്വർണ്ണം മാനദണ്ഡമാക്കി അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഓരോ ചരക്കിന്റെയും വില കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് ഏ. എന്ന ചരക്ക് ഒരൗൺസ് സ്വർണ്ണത്തിനും ബി എന്ന ചരക്ക് രണ്ട് ഔൺസ് സ്വർണ്ണത്തിനും സമമാണ് എന്നു പറയാം. ഒരൗൺസ് സ്വർണ്ണമടങ്ങിയ നാണ്യത്തിന്റെ പേർ എക്സ് എന്നാണെന്നിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ഏ. യുടെ വില ഒരു എക്സും ബി യുടെ വില രണ്ട് എക്സും ആണെന്നു പറയാം. വിലകളുടെ മാനദണ്ഡമായുപയോഗിക്കുന്ന യൂനിററിനെത്തന്നെ അനേകം ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കാവുന്നതാണ്. ഒരൗൺസ് സ്വർണ്ണമാണ് യൂനിറെറങ്കിൽ അതിനെ 16 ഭാമാക്കി ഭാഗിക്കാവുന്നതാണല്ലോ. അങ്ങിനെ ഈ യൂനിററിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി എല്ലാ ചരക്കുകളുടേയും വിലകളെ അളക്കാൻ സാധിക്കും.

ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പൌണ്ട് സ്റ്റർലിങ്ങ് ആരംഭത്തിൽ ഒരു പൌണ്ട് (ഒരു റാത്തൽ) വെള്ളിയടങ്ങിയ നാണ്യമായിരുന്നു. 19-ാം നൂററാണ്ടിലാണ് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അടിസ്ഥാനനാണ്യം വെള്ളിയ്ക്കു പകരം സ്വർണ്ണമായിത്തീർന്നതു്. പൌണ്ട് സ്റ്റർലിങ്ങ് എന്ന പേർ മാത്രം പി

(ശേഷം 11-ാംപേജിൽ)

നാണയവ്യവസ്ഥ

ന്നയും നിലനിന്നു. പൗണ്ട് സ്റ്റർലിങ്ങ് എന്ന ഈ യൂനിററ് ഷില്ലിങ്ങ്, പെനി എന്നിങ്ങനെ ചെറുഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഈ നാണ്യവ്യവസ്ഥയുടെ സഹായത്തോടുകൂടിയാണ് എല്ലാം ചരക്കുകളുടേയും വിലകളെ അളക്കുന്നത്. ഒരു നിശ്ചിത അളവിലുള്ള ഗോതമ്പ് ഒരൗൺസ് സ്വർണ്ണത്തിനു സമമാണ് എന്നു പറയുന്നതിനു പകരം ആ ഗോതമ്പിന്റെ വില 3 പ. 17 ഷി. 10 പെൻസാണെന്നു പറയുന്നു.

മററു രാജ്യങ്ങളിലെന്നപോലെ ഇന്ത്യയിലും നാണ്യവ്യവസ്ഥയ്ക്കു വലിയ പുരോഗതിയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അതിപ്രാചീന കാലത്ത് നാണ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഋഗ്വേദത്തിന്റെ കാലത്ത് മുദ്രകുത്താത്ത ലോഹക്കഷണങ്ങൾ പണമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അതിനുശേഷമാണ് നിഷ്ക്കം, പാദം മുതലായ പ്രാചീനനാണ്യങ്ങൾ പ്രചാരത്തിൽ വന്നത്. പിന്നീട് പ്രതാപിയായ ശേർഷാചക്രവർത്തി പ്രാചീനനാണ്യവ്യവസ്ഥയെ പരിഷ്ക്കരിച്ച് 172·5 ഗ്രേൻ തൂക്കമുള്ള വെള്ളിയുറുപ്പികയും ദാം എന്ന ഒരു ചെമ്പുനാണ്യവും നടപ്പിൽ വരുത്തി. ഈസ്റ്റിന്ത്യാ കമ്പനിയുടെ ഭരണകാലത്തു ഉറുപ്പികയ്ക്കു പിന്നേയും മാററങ്ങളുണ്ടായി. 1835-ലെ നിയമപ്രകാരം 180 ഗ്രേൻ തൂക്കവും 12-ൽ11 ഭാഗം പരിശുദ്ധിയുമുള്ള വെള്ളിയുറുപ്പിക സ്റ്റാൻഡേർഡു നാണ്യമായി അംഗീകരിയ്ക്കപ്പെട്ടു.

ചരക്കിന്റെ പണക്കണക്കിലുള്ള വിലയേയാണ് നമ്മൾ മാർക്കററു വിലയെന്നു പറയുന്നത്. എന്നാൽ ഒരു ചരക്കിന്റെ മാർക്കററുവിലയിൽ പണത്തിന്റെ എത്ര യൂനിററുകൾ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് നമ്മൾ മാനദണ്ഡമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന യൂനിററിനെ അനുസരിപ്പിക്കും. ഒരേ ചരക്കിന്റെ വില എത്ര ഔൺസ് സ്വർണ്ണത്തിനു സമമാണ് എന്നും കണക്കാക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ എത്ര ഗ്രാം സ്വർണ്ണത്തിനു സമമാണ് എന്നും കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. ചരിത്രപരമായ വ്യത്യസ്തകാരണങ്ങളാൽ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തയൂനിററുകളാണ് മാനദണ്ഡമായി ഉപയോഗിയ്ക്കപ്പെട്ടു വന്നിട്ടുള്ളത്; ഓരോ രാജ്യത്തിലെ യൂനിററും ഓരോ മാതിരിയാണ്. ഇംഗ്ളണ്ടിൽ പൗണ്ടും ഇന്ത്യയിൽ ഉറുപ്പികയും പ്രചരിയ്ക്കുന്നതുപോലെ അമേരിക്കയിൽ ഡോളറും ഫ്രാൻസിൽ ഫ്രാങ്കും സോവിയററ് യൂനിയനിൽ റൂബിളും പ്രചരിയ്ക്കുന്നു. ഒരേ ചരക്കിന്റെ വിലയെ ഡോളർ കണക്കിലും പൗണ്ട കണക്കിലും അതുപോലെ മററു നാണ്യങ്ങളുടെ കണക്കിലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഈ വിവിധനാണ്യങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധം അവയിലടങ്ങിയ ലോഹത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിയ്ക്കും. വ്യത്യസ്തരാജ്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തനാണ്യങ്ങളാണുപയോഗിയ്ക്കുന്നതെങ്കിലും ഒരു രാജ്യത്തിലെ മാർക്കററുവിലകളെ മറെറാരു രാജ്യത്തിലെ മാർക്കററുവിലകളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതാണ്. ഇതിന് ആദ്യമായി ഓരോരാജ്യത്തിലേയും നാണ്യത്തിൽ എത്ര ലോഹം അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടെന്നു മനസ്സിലാക്കണം.

....

തൊഴിലാളിലോകം

മുഴുവൻ റേഷനും കിട്ടണം

ചേർത്തല പീപ്പിൾസ് ഫുഡ് കമ്മററി കൺവീനർ ശ്രീജിത് കെ. കരുണാകരപ്പണിക്കർ ഒരു ബുള്ളററിനിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:—

തിരുവിതാംകൂറിലെ ഇതര താലൂക്കുകളെ അപേക്ഷിച്ചു ചേർത്തലതാലൂക്ക ഫലഭൂയിഷ്ഠതയിൽ വളരെ മോശമാണ്. മരുഭൂമിക്കു തുല്യമായ ഉയർന്ന മണൽപരപ്പുകളാണു താലൂക്കിലെ അധികഭാഗവും. എന്നാൽ ജനസംഖ്യയിൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ഏററവും മുന്നണിയിൽ നിൽക്കുന്ന താലൂക്കാണിതാണു.

നെല്ലും തെങ്ങുമാണു പ്രധാന കൃഷികൾ. പൊതുവിൽ ഈ കൃഷികൾതന്നെ ആദായകരമായി നടത്തുവാൻ കർഷകർക്കുള്ള പ്രയാസങ്ങൾ അനവധിയാണ്. ഉയന്ന മണല്പരപ്പുകൾ കുഴിച്ചുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള നെൽകൃഷിസ്ഥലങ്ങളാണു നല്ലൊരു ഭാഗം. ഈ നിലങ്ങളിൽ ചാരമാണു പ്രധാന വളം. അതു ഓരോ കൃഷിക്കും മുടങ്ങാതെ ഇടുകയും വേണം. ഇന്നാണെങ്കിൽ നല്ല ചാരം കിട്ടുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ഉളളതിനു തന്നെ അക്രമപരമായ വിലയുമാണ്. പ്രകൃത്യാ ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ കുറെ കൃഷിസ്ഥലങ്ങളുണ്ട്. അത് ഏതാനും വമ്പിച്ച ജന്മിമാരുടെ ഉടമയിലുമാണ്. പട്ടിണിയോടുകൂടി വർദ്ധിച്ചുവന്ന വിലക്കൂടുതലിനനുസരണമായി പാട്ടവും വാരവും മററു ജന്മിഭോഗങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിച്ചു വർദ്ധിപ്പിച്ചു യഥാർത്ഥകർഷകനു കൃഷിയിൽ യാതൊരു ആദായവും ഇല്ലാതായിട്ടുണ്ട്. വളരെ അദ്ധ്വാനിച്ചുണ്ടാക്കുന്ന കൃഷിയിൽനിന്നും അന്യായമായ ജന്മിഭോഗങ്ങൾ കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞാൽ മിച്ചം കിട്ടുന്ന തുച്ഛമായ ഭാഗം നെല്ലു ബ്ളാക്കുമാർക്കററു ചെയ്താൽ നഷ്ടപ്പെടാതെ കഴിക്കാമെന്നുള്ള കണക്കുകൂട്ടലിലാണ് ഇന്നു പാട്ടത്തിനും വാരത്തിനും കൃഷിചെയ്യുന്നവർ നിലം കൊള്ളുന്നത്.

മരച്ചീനി, കാച്ചിൽ, ചേന മുതലായ കിഴങ്ങുവർഗ്ഗങ്ങൾ ലാഭകരമായി കൃഷിചെയ്യുവാനേ സാദ്ധ്യമല്ല. നഷ്ടപ്പെട്ടാലും ആഹാരത്തിനുള്ള വക കിട്ടുമല്ലൊ എന്നു കരുതി കൃഷിചെയ്യാമെന്നു വിചാരിച്ചാലും എലിശല്യംകാരണം അതു ഒട്ടും തന്നെ സാദ്ധ്യമല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കയാണ്.

ഭക്ഷ്യോല്പാദന ശേഷിയിൽ ഈ താലൂക്ക വളരെ പിന്നണിയിലാണെങ്കിലും രാജ്യത്തിലെ ഏററവും വലിയ ദേശീയവ്യവസായമായ കയർവ്യവസായത്തിന്റെ നല്ലൊരു ഭാഗം ഇവിടെ നടത്തപ്പെടുന്നുണ്ട്. താലൂക്കിലെ മുഴുവൻജനങ്ങളും കയർവ്യവസായം കൊണ്ടാണു ജീവിക്കുന്നതെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽവലിയ അതിശയോക്തിയില്ല. അത്രയ്ക്കു ചെറിയൊരു വിഭാഗം മാത്രമേ മററു വിധത്തിൽ ജീവിക്കുന്നുള്ളു. തൊണ്ടു കയറാക്കുന്നതും കയറുകൊണ്ടു മററു സംസ്കൃതസാധനങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമൊക്കെ വളരെ അധികം അദ്ധ്വാനമുള്ള ജോലികളാണ്. തെങ്ങുകൃഷി നടത്തുന്നതുതന്നെ ആണ്ടുതോറും വെള്ളംകോരി നനച്ചാണ്. അങ്ങനെ വളരെ അധികം ശാരീരികമായ അദ്ധ്വാനമുള്ള ജോലികളിൽ ഏർപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നവരാണു താലൂക്കിലെ മഹാഭൂരിപക്ഷം ജനങ്ങളും.

കഴിഞ്ഞ പട്ടിണിക്കാലത്തു രണ്ടാംബംഗാളമെന്നു കുപ്രസിദ്ധമായതാണു ചേർത്തല. ആരോഗ്യം നശിച്ചു നശിച്ചു വേലചെയ്യുവാൻ തൊഴിലാളികൾക്കു സാധിക്കാതെയായിരിക്കുന്നു. ഫാക്ടറികളിലാണെങ്കിൽ ഉച്ചവരെത്തന്നെ വളരെ ക്ലേശിച്ചാണു തൊഴിലാളികൾ

ആററംബോംബ്

(2-ാംപേജിൽ നിന്നും)

ൽതിരിച്ചെത്തുകയുംചെയ്തു ക്രമേണ പുക നീങ്ങി. തീയടങ്ങി. അണുകധൂളി നിറഞ്ഞ അന്തരീക്ഷം ക്രമേണ ശുദ്ധവായു കൊണ്ടു നിറഞ്ഞുതുടങ്ങി. നിരീക്ഷകർ ബിക്കിനിയിലേക്കടുക്കാൻ അക്ഷമരായി.

പാതാളഗർത്തംവരെ താഴ്ന്നുപോകുമെന്നുദ്ദേശിച്ചിരുന്ന ദ്വീപ് അവിടെത്തന്നെ ഉണ്ട്. തീയും ചൂടും കൊണ്ടു സകലവൃക്ഷങ്ങളും ചാമ്പലാകുമെന്നുദ്ദേശിച്ചിരുന്നതു തെററി. പനമരങ്ങളുടെ ഇലകൾ കപ്പലിലെ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെ കാററത്തു മാടിവിളിച്ചു. ഒരു പച്ചക്കഷണം പോലും ബാക്കിയിടാതെ കരിഞ്ഞു മുങ്ങിയും നാമാവശേഷമാകുമെന്നു കരുതിയിരുന്ന കപ്പലുകൾ മിക്കതും പഴയതുപോലെ തന്നെനിൽക്കുന്നു. അധികപ്രസംഗികൾ ഇവററയ്ക്കു് ആററംബോംബിനെ ഇത്ര ഭയമില്ലല്ലൊ?

മുറിവേററ മൂർഖൻപാമ്പിന്റെ അടുത്തു ചെല്ലുന്നതുപോലെ ഓരോ കപ്പലുകളായി പതുക്കെപതുക്കെ അടുത്തു. ബോംബിനു തിന്നാൻ ഇട്ടുകൊടുത്തതിൽ രണ്ടു കപ്പൽ മുങ്ങി. ഒന്നു ചെരിഞ്ഞു. വേറൊന്നു സ്വല്പം കുനിഞ്ഞു. അത്രതന്നെ. ഒരമേരിക്കൻകപ്പൽ ധൈര്യമായി നിൽക്കുന്നതുകണ്ടു് കുറെ കപ്പൽജോലിക്കാർ അതു തുളച്ചുമുക്കി. ആററംബോംബുവന്നാലും കപ്പലിനു പ്രാധാന്യം കുറയുകയില്ല എന്നും പഴയ കപ്പിത്താന്മാർ ആഹ്ളാദിച്ചു.

ഈ പരീക്ഷണം പാതാളതുല്യപരാജയമായിപ്പോയി. എന്നാണ് വളരെയൊക്കെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന അമേരിക്കർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടതു്. ബോംബ് സ്വല്പം ലക്ഷ്യം മാറിവീണുപോയിഎന്നും നിലത്തു വരുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ പൊട്ടിയെന്നും പൊട്ടൽതന്നെ ഒന്നിച്ചു പൊട്ടേണ്ടതിനു പകരം രണ്ടുപ്രാവശ്യമായി പൊട്ടുകയാണുണ്ടായതെന്നു പലരും ഈ പരാജയത്തിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇതിന്റെ ശക്തി ഇത്രയേ ഉള്ളല്ലോ എന്നുകണ്ടു റഷ്യ ചിരിക്കുമല്ലോ എന്നായി. അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കന്മാരുടെ വിചാരം. "ഇനി ഇത്രയും നല്ല ഒരു ബോംബിട്ടു കാണിച്ചുതരാം. അടുത്തതു് വെള്ളത്തിൽത്തന്നെയിടും, പേടിക്കാനും മറുമില്ല" എന്നാണു ബോംബിന്റെ രഹസ്യം. പോക്കററിലിട്ടുകൊണ്ടു നടക്കുന്നവർ പറയുന്നതു്.

ഏതായാലും വെടിക്കെട്ടു നനഞ്ഞുപോയതുപോലെയും, മുഹൂർത്തത്തിനുവെച്ചു വെടി ചീററിപ്പോയതുപോലെയും, പണ്ടാരാണ്ടോ പറഞ്ഞതുപോലെ തുമ്മാൻവന്നിട്ടു തുമ്മാതെപോയതുപോലെയുമായി ആററംബോംബുകൃഷിചെയ്യുവർക്കു് ഒരു ഇതു്.

ഒരു പക്ഷേ ജപ്പാനിലെ മണ്ണ് ഈ ബോംബിനു പററിയതായിരിക്കാം. എല്ലാകൃഷിയും എല്ലാമണ്ണിലും പിടിക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ നടക്കുമോ?

....

Reg. No
T. 66.

PRASANNAKERALAM

License No. 390
Dated 15-6-1939

നോവൽ പംക്തി

ഐവാൻ നിക്കുലിൻ

സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർ

സ്റ്റേഷൻ വിജനമായിരുന്നു. കല്ലുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ചെറിയ പ്ലാററുഫോറവും കാട്ടുപിടിച്ചു വള്ളികൾകൊണ്ടു മൂടിയ വേലിയുമുള്ള ഒരു ചെറിയ റെയിൽവേസ്റ്റേഷൻ. നാലുവശവും അവസാനമില്ലാത്ത പുൽത്തകിടികൾ. ആകെപ്പാടെ ഒരു നിശബ്ദതയും ഏകാന്തതയും.

"കൂട്ടുകൃഷിക്കാർ പറഞ്ഞതുപോലിയല്ലല്ലൊ". റെയിൽപാളങ്ങളിലെ മഞ്ഞത്തുരുമ്പു നോക്കിക്കൊണ്ടു ഫോമിച്ചോവു പറഞ്ഞു. "ഏതെങ്കിലും തീവണ്ടി ഇതുവഴി ഓടിയിട്ടു സമയം കുറെ ആയിരിക്കുന്നു.

സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർ ആഫീസുമുറിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. നീളംകൂടി മെലിഞ്ഞ ഒരു മനുഷ്യൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖക്കുരു നിറഞ്ഞ മുഖം ക്ഷൗരം ചെയ്തിട്ടില്ല. ചെമ്പൻതലമുടിയുടെ ഇടയിൽ വയ്ക്കോലിന്റെയും തൂവലിന്റെയും തുണ്ടുകൾ തങ്ങിയിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇക്കാലത്തു അസാധാരണമായ ഒരു ജോലിയാണു് അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. ഒരു നായാട്ടുതോക്കിൽ തോട്ടാ നിറയ്ക്കുക.

"ഞങ്ങൾ അകത്തു പ്രവേശിച്ചുകൊള്ളട്ടെ," കുശലപ്രശ്നത്തോടെ നിക്കുലിൻ പറഞ്ഞു.

സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർ വലിയ ഉത്സാഹമൊന്നും കാണിക്കാതെ തലകുലുക്കി.

നിക്കുലിൻ വളരെ സൂക്ഷിച്ചു നയപരമായി സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചു.

"മൂന്നുദിവസം മുമ്പു് ഈ വഴി കടന്നുപോയ തീവണ്ടിയെപ്പററി വല്ല വിവരവുമുണ്ടോ. ജർമ്മൻകാർ ആക്രമിച്ച ആ തീവണ്ടി ഓർമ്മിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലൊ?"

"എനിക്കു വിവരമുണ്ടു്. അതിനു നിങ്ങൾക്കെന്തുവേണം" സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർ മറുപടി പറഞ്ഞു.

"അതിനെ രക്ഷിച്ച നാവികന്മാരാണു ഞങ്ങൾ."

അവിടെ ആകപ്പാടെ ഒരു ഭാവവ്യത്യാസമുണ്ടായി. സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്ററുടെ മാന്ദ്യമെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായി. അദ്ദേഹം അടുത്ത മുറിയിലേക്കോടി. രണ്ടു കസേരകൾ കൊണ്ടുവന്നു. എല്ലാവർക്കും ഹസ്തദാനം ചെയ്തു. ഓരോരുത്തരെയും പിടിച്ചിരുത്തി. അതിനിടയിൽ തന്റെ പേരു തിക്കോൺ സ്റ്റെപ്പഡാറോനോവിച്ചു വാൽക്കോവു് എന്നാണെന്നും പറഞ്ഞു.

അതുകൂടി തിക്കോൺ ഒരു പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ആളായിരുന്നു. മുഖവും കഴുത്തും കൈകളും എന്നുവേണ്ട കണ്ണുകളിൽപോലും കറുത്ത പുള്ളികൾ. നാവികന്മാരെ കണ്ടതിലുള്ള സന്തോഷം അദ്ദേഹത്തിനു് അടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഒരിടത്തും ഇരിപ്പുറയ്ക്കാതെ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു തലമുടി ചീകിവയ്ക്കുക, പിന്നീടതു് അലങ്കോലപ്പെടുത്തുക, പിന്നീടു കൈവിരലുകളുടെ 'ഞൊട്ട്' ഒടിക്കുക, മഷിക്കുപ്പി എടുത്തു മാററിവയ്ക്കുക, ചെവിക്കു പിടിച്ചു വലിക്കുക, ചുണ്ടുകടിക്കുക ഇങ്ങനെ ഓരോന്നും അദ്ദേഹം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ നാവികന്മാരുടെ എല്ലാ ചോദ്യങ്ങൾക്കും ശരിയായ ഉത്തരങ്ങൾ നൽകുന്നുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ രക്ഷപെടുത്തിയ തീവണ്ടി എത്തേണ്ട സ്ഥാനത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. രണ്ടുദിവസമായി ഒരു തീവണ്ടിയും വന്നിട്ടില്ല. രണ്ടുവശത്തേക്കുമുള്ള ബന്ധങ്ങളെല്ലാം ഒരേ സമയം ഛേദിക്കപ്പെട്ടുപോയി.

"ലൈൻ വടക്കും തെക്കും മുറിഞ്ഞുപോയി എന്നാണു് കേൾക്കുന്നതു്" സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർ പറഞ്ഞു "അതിന്റെ അർത്ഥം നാം കത്രികപ്പൂട്ടിലായി എന്നാണു് പറഞ്ഞതു്. അല്പം കടന്നുപോയോ എന്നൊരു സംശയത്തോടുകൂടി "പക്ഷെ ഞാനതു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. എന്നുകൂടി അദ്ദേഹം കൂട്ടിച്ചേർത്തു.

"അതു് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നതു തെററാണു്" നിക്കുലിൻ പറഞ്ഞു. വടക്കുനിന്നും തെക്കുനിന്നുമുള്ള ഗതാഗതം നിലച്ചെങ്കിൽ ഏതോ വലിയ കുഴപ്പമുണ്ടെന്നു് തീർച്ചയാണു്.

"അതു ശരി. എന്തും സംഭവിക്കാം. നോക്കു് ഞാൻ തയാറാവുകയാണു്." സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർ തോട്ടായുടെനേരെ കണ്ണോടിച്ചു.

"നിങ്ങൾ പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥം നിങ്ങൾ ഗൊറില്ലായാകാൻ പോകുന്നെന്നാണോ.

"അല്ലാതെയെന്തു്? പിന്നെ ജർമ്മൻകാരെ സേവിച്ചു് അപമാനം വലിച്ചുവയ്ക്കാനായി ഇവിടെ പററിക്കൂടുകയോ അതില്ല. എന്നിട്ടു് യുദ്ധമൊക്കെ കഴിഞ്ഞു് ഞാൻ എന്തു സമാധാനമാണു് പറയുന്നതു്. എനിക്കെന്റെ കാര്യം നോക്കാൻ ശരിയായിട്ടറിയാം. ഏറിയാൽ രണ്ടുകൊല്ലത്തെസമരം. അത്രതന്നെ സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്റർ ചിരിച്ചു.

നിക്കുലിനും ഫോമിച്ചോവും കൂട്ടത്തിൽ ചിരിച്ചു.

പെട്ടെന്നു് നിക്കുലിനു് ഒരു ബുദ്ധിതോന്നി. ഈ ചെന്തലയനെക്കൂടി തന്റെ സംഘത്തിൽ എടുക്കാൻ.

വാതിൽ പെട്ടെന്നു് തുറന്നു. ഗാർച്ചെങ്കൊ പ്രവേശിച്ചു.

"സഖാവുകമാണ്ടർ" എനിക്കു് ഏതോ ഒരു മൂളൽ ശബ്ദം കേൾക്കാം. തീവണ്ടിപോലെ എന്തോ ഒന്നു്!!

(തുടരും)

ജോലിചെയ്യുന്നതു്. തൊഴിലാളികളുടെ നിസ്സഹായതയിൽ ഒരിക്കലും ഹൃദയമലിയാത്ത മുതലാളിമാർപോലും ഇന്നു അനുകമ്പാപൂർവ്വമേ സംസാരിക്കുന്നുള്ളു. മററു കർഷകതൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ യുദ്ധത്തിനു മുമ്പുള്ള ഒരു തൊഴിലാളിയുടെ ജോലി ഇന്നു മൂന്നുപേർക്കു ചെയ്തുതീർക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല എന്നാണു സംസാരം.

പുതിയ റേഷൻകാർഡനുസരിച്ചു പന്ത്രണ്ടു് ഔൺസ് യൂണിററൊന്നിനു ആഴ്ചയിൽ കിട്ടുമെന്നാണു ഗവർമ്മെൻറു പ്രസ്താവന. ഇതുതന്നെ ജീവിതം നിലനിർത്തുവാൻ ഏററവും കുറഞ്ഞ റേഷനേ ആകുന്നുള്ളു. ദേഹാദ്ധ്വാനമുള്ള ജോലികളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവർക്കു ദിവസേന ഒരുനേരത്തെ ആഹാരത്തിനുപോലും ഇതു മതിയാകുന്നില്ല. അങ്ങനെയുള്ളവരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഈ താലൂക്കിൽ ആദ്യത്തെ ആഴ്ചയിൽ മാത്രമേ 12 ഔൺസ് റേഷൻ കിട്ടിയുള്ളു. പിന്നീടു യൂണിററൊന്നിനു രണ്ടു നാഴി അരിയും ഒരു നാഴി ഗോതമ്പുമായി കുറഞ്ഞിരിക്കുകയാണു്.

ഈ കുറവു സഹിക്കുവാൻ ഈ താലൂക്കിലെ ജനങ്ങൾക്കു് ഒരുവിധത്തിലും നിവൃത്തിയില്ല. ഈ ആഴ്ച മുതൽക്കുതന്നെ കുറവു പരിഹരിച്ചു് മുഴുവൻ റേഷനും ഈ താലൂക്കിൽ കിട്ടത്തക്കവിധം ആവശ്യമായ നടപടികൾ ഉടനെ കൈക്കൊള്ളുവാൻ കമ്മററി ഗവർമ്മെൻറിനോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

....

കാഷ്മീർ ചോദിക്കുന്നു

(1-ാം പേജിൽനിന്നും)

കനു് ആദ്യമായി കല്യാണം ചെയ്തുകൊണ്ടു വരുന്ന മുഗ്ദ്ധയായവധുവിനെ ആദ്യം ആസ്വദിക്കാനുള്ള അവകാശം ചില പഴയ 'കല്യാട്ട യജമാനന്മാർ'ക്കു് കുറേക്കാലം മുമ്പുവരെ ഉണ്ടായിരുന്നതിന്റെ തനി പകർപ്പാണിതെല്ലാം.

നാട്ടുരാജ്യപ്രജകളുടെ അനൈക്യം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണു്; കാഷ്മീരധിപന്മാർ അങ്ങനെ വിലസുന്നതു്.

ചൈനാ, റഷ്യ, ഇൻഡ്യാ എന്നിവ തൊട്ടു കിടക്കുന്ന രാജ്യമാണു് കാഷ്മീർ. അവിടെ ഉറച്ച ഒരു പട്ടാളം വേണമെന്നു് ബ്രിട്ടന്റെ നിക്ഷിപ്ത താല്പര്യമാണു്.

ഇവിടത്തെ ഭരണം ജനാധിപത്യപരമല്ല. തനി ഏകാധിപത്യമാണു്. 75 അംഗങ്ങളുള്ള ഇവിടത്തെ നിയമസഭയിൽ 42 പേരും നോമിനേററഡു് മെമ്പറന്മാരാണു്. എന്തൊരു ജനാധിപത്യമെന്നു നോക്കുക! കാഷ്മീർ നാട്ടുകാർക്കു് അവിടത്തെ പട്ടാളത്തിൽ ചേർന്നുകൂടാ. രാജപുത്താണികൾക്കും, ജമ്മു സംസ്ഥാനത്തിലെ ദോഗ്രാകൾക്കും മാത്രമേ ചേരാവൂ. ജനസംഖ്യയുടെ എൺപതു ശതമാനം മുസ്ലീമങ്ങളാണു്. ആകെ ജനസംഖ്യയിൽ നാലുശതമാനം പേർക്കു മാത്രമേ വിദ്യാഭ്യാസമുള്ളു. ഭരണത്തിന്റെ ഫലമാണിതു്. ജനങ്ങളെ മറന്നുള്ള ഭരണമെന്നർത്ഥം.

84471 നാഴികചതുരശ്രമുള്ള ജമ്മുവും കാഷ്മീരും ഇൻഡ്യയിലെ മികച്ചനാട്ടുരാജ്യങ്ങളാണു്. കഷ്മീരിലെ മുതലെടുപ്പു് രണ്ടുകോടി രൂപായാണു്. ഇൻഡ്യയിലെ നാട്ടുരാജ്യങ്ങളിൽ വരുമാനം കൊണ്ടു് മൂന്നാം സ്ഥാനം കാഷ്മീരിനാകുന്നു. വരുമാനം മുഴുവൻ ഭരണാവശ്യത്തിനു ചെലവഴിക്കുന്നില്ല. മഹാരാജാവിന്റേയും, സ്വന്തം ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളുടേയും ചെലവിലേക്കായി മാത്രം പ്രതിവർഷം 30 ലക്ഷം രൂപാ മുടക്കുന്നു.

ഈ രാജ്യം ഇന്നു ചുട്ടകാടാണു്. ഖാൻസാഹിബ്, നെഹ്രു, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റു് കക്ഷി ഇവരുടെ ആഹ്വാനം കൊണ്ടു് കാഷ്മീർ ദിനം എല്ലാവരും ആചരിച്ചു. ജനാധിപത്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സംഘടിത സമരത്തിൽ കാഷ്മീർ കൊടുക്കുന്ന നേതൃത്വം നാട്ടുരാജ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം മാതൃകയാണു്.

"പ്രവൃത്തി സന്നദ്ധതയുള്ളവരെ വിജയം വരിക്കും, ഭീരുക്കളെ വിജയം വരിക്കാറില്ല" എന്നു പറഞ്ഞ നെഹ്രു, അതു് കാഷ്മീരിൽ **കാണില്ലേ.** നാട്ടുരാജ്യപ്രജകളുടെ രാഷ്ട്രീയ നേതാക്കൾ ആ നേതൃത്വം അതുപോലെ സ്വീകരിക്കാൻ തയ്യാറുണ്ടോ? ഇതാണു് ഇന്നത്തെ ഉത്തരം പറയാനുള്ള ഒരു ചോദ്യം.

Printed at the Powra Dhwany Press, Kottayam & Published by Anjiliparampil Kumarau at Kottayam.